

CIUTAT > Més d'un 81% del veïnat del Poble Nou decideix limitar la mobilitat en temporada turística

CIUTAT > El president de la Generalitat visita Amposta per la presentació del Centre en Resiliència Climàtica

CULTURA > La plaça de Lo Pati portarà el nom de Mari Chordà

El Casino compleix 150 anys

El Casino Recreatiu i Instructiu va celebrar el 15 de maig el seu 150è aniversari. El ple ordinari del mes de maig va aprovar, per unanimitat, concedir-li la Medalla d'Honor de la Ciutat, una de les màximes distincions que té Amposta.

Els España, família de comerciants

Aquesta és la història d'un grup familiar de cognom España originari de la Axarquía, comarca de la província de Màlaga. Concretament 6 cosins germans, 3 homes i 3 dones, i les seues parelles, que a la vegada eren fills de dos parelles de germans Miguel i Victoria España Vinet nascuts a finals del 1800 a Torre del Mar (Vélez-Màlaga).

SEMPRE A MÀ

Ajuntament d'Amposta
977 700 057

Incidències 24 hores:
Tel. 977 702 712

Oficina de Turisme d'Amposta
Adreça: Av. Sant Jaume, 1
Telèfon: 977 703 453
Fax: 977 702 324
Correu electrònic:
turisme@amposta.cat

Urgències
Tel. 112
Servei permanent les 24 h. Gratuït.
Urgències sanitàries, d'extinció
d'incendis i salvaments, de seguretat
ciutadana i de protecció civil

Mossos d'Esquadra
Tel. 088. Gratuït.
També es pot trucar des d'una
cabina telefònica sense introduir-hi
diners

Guàrdia Civil
Tel. 977 700 051

Polícia local Amposta
Tel. 977 700 114

Bombers
Tel. 085

Emergències mèdiques
Tel. 061 Servei permanent les 24 h.
Gratuït.
Urgències sanitàries

CAP Amposta
Av. de Catalunya, 2
Tel.: 977 702 890
Fax: 977 700 972
Atenció continuada: de 8 a 21 h (de
dilluns a divendres)
Fora d'aquest horari atenció
continuada: s'atendrà al CAE
Amposta. Servei d'urgències del
Montsià

Hospital Comarcal d'Amposta
C. Jacint Verdaguer, 11
Tel.: 977 700 050
Fax: 977 708 294

Atenció Ciutadana
Tel. 012
Serveis i actuacions de la
Generalitat de Catalunya. Temes
d'interès ciutadà i de caràcter
general
Gestió telefònica de tràmits
Disponible les 24h del dia tots els
dies de l'any
Número de telèfon que cal marcar:
des de Catalunya: 012. Fora de
Catalunya: 902 400 012. Des de
l'estranger: 00 34 902 400 012.

Amposta Ràdio
Tel. 977 702 144 - 977 701 418

Hife
902 119 814 (24 h)
www.hife.es

Renfe
905 551 844
www.renfe.com

Ciutat

Més d'un 81% del veïnat del Poble Nou decideix limitar la mobilitat en temporada turística

MOBILITAT > Amb una participació del 62,5%

Fins a 107 de les 171 persones majors de 16 anys empadronades al Poble Nou del Delta (el que suposa una participació del 62,5%) van participar diumenge 30 de maig en la consulta per decidir si volen limitar la mobilitat dins el nucli a l'estiu i a Setmana Santa. En concret, podien votar si o no a la pregunta "Estàs d'acord amb el fet que el Poble Nou del

Delta esdevingui un nucli urbà de vianants amb accés restringit a vehicles, excepte veïns i veïnes i serveis, durant deu dies en Setmana Santa i entre el 15 de juny i el 15 de setembre? Fins a 87 (un 81,3% dels participants) van votar el sí, mentre que 20 van votar el no.

L'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs, es va mostrar "satisfet" tant pels resultats i

per com va anar al consulta. "És el segon cop que l'Ajuntament d'Amposta fa una consulta al Poble Nou". "S'ha posat sobre la taula el fet que és la gent que hi viu la que ha de prendre la decisió sobre com les activitats que es desenvolupen li afecten a la seva vida quotidiana i els resultats de la consulta reflecteixen, precisament, això", afegeix Tomàs. ■

L'última fase de renovació de l'enllumenat, a licitació

SOSTENIBILITAT > Afecta a Valletes, polígons de Tosses i l'Oriola i la zona del cementeri

La Junta de Govern Local, reunida dimecres 26 de maig ja de forma presencial, ha aprovat traure a licitació l'última fase de renovació de l'enllumenat d'Amposta, en concret la que afecta la zona de Valletes, polígons de Tosses i l'Oriola i la zona del cementiri. Així, la Junta de Govern ha aprovat l'expedient de contractació i el ple de condicions administratives particulars que han de regir el procediment. La licitació es fa tres lots (subministrament de lluminàries vials per 367.000 euros aprox.; subministrament de lluminàries decoratives

per 92.000 euros aprox. i instal·lació elèctrica, quadres comandament i obra civil per 320.000 euros aprox.) per un total de 778.260 euros.

Aquesta és la quinta fase i darrera de tot el projecte d'enllumenat. La quarta, la que afecta a la zona entre l'avinguda de la Ràpita i el passeig Canal i amb un pressupost de sortida de 425.809,66 euros, ja ha estat adjudicada i aquest mes de maig s'han iniciat les obres. La renovació completa de l'enllumenat suposarà una inversió de 2,9 milions d'euros, dels quals 1.2 milions seran subvencionats amb fons europeus ■

El ple ordinari del mes de maig aprova inicialment l'ordenança de les platges per regular-ne els usos d'aquest estiu

MUNICIPAL > Celebrat de forma presencial amb tots els membres presents a la sala

Després de 15 mesos, els 21 càrrecs electes es van reunir al ple per celebrar una sessió ordinària. Es van reubicar per garantir-ne el distanciament social

MOCIONS

Finalment, ple de mes de maig va debatre dos mocions dels grups municipals. En concret, la moció de JxA en defensa dels municipis afectats per la minva d'ingressos que suposa deixar de cobrir l'IBI per finalització de les concessions de l'autopista AP-7, que va quedar aprovada amb els vots a favor de JxA, Som Amposta i ERC-EA i el vot en contra del PSC. També la moció de Som Amposta per alliberar de manera temporal les patents de les vacunes de la Covid-19, que va quedar rebutjada amb els vots en contra del PSC i ERC-EA i els vots favorables de Som Amposta i JxA. El grup Som Amposta va decidir retirar de l'ordre del dia la seva proposta per fer municipi turístic la ciutat d'Amposta.

Després de més de 15 mesos, els 21 membres de la corporació van tornar a celebrar de manera presencial una sessió plenària. Així, el 31 de maig, el ple ordinari va tenir lloc al saló de plens, tot i que a porta tancada i amb la reubicació dels i les membres per tal de garantir el distanciament social necessari. Un ple amb 26 punts i on es van debatre temes com la concessió de la medalla d'honor al Casino Recreatiu (aprovat per unanimitat) o la denominació de plaça Mari Chordà a la plaça de davant del Centre d'Art lo Pati (també aprovada per unanimitat). El ple ordinari també va aprovar inicialment i per unanimitat l'ordenança d'ús de les platges d'Amposta. "Un tema d'absoluta actualitat", deia l'alcalde d'Amposta, qui va recordar que

l'ordenança no inclou "cap taxa, per tant, de moment, no es preveu cobrar res". "El que sí que fem es plasmar en un document tota l'ordenació de l'espai, allò que es pot fer i allò que no i en quins horaris", explica l'alcalde. Així, l'ordenança especifica que es prohibeix l'estacionament i circulació de vehicles a la platja, llevat els destinats a neteja, manteniment i vigilància. Els vehicles hauran d'estacionar-se a les zones delimitades per aquesta finalitat. Tampoc es podrà fer acampada ni pernoctar-hi, tampoc fer foc. L'ordenança també regula la pesca recreativa, que durant la temporada de bany quedarà limitada de 20h a 8h a les zones determinades al bany, i durant les 24 hores de dia, a les zones fixades dins al Pla d'usos per a aquesta finalitat. Quant als animals de

domèstics, el reglament també limita la presència a la platja en temporada de bany i per Setmana Santa a la zona delimitada per a ells. Tanmateix, especifica que els propietaris hauran de recollir-ne els excrements i hauran d'anar lligats, tal i com indicat el Parc. En el cas dels gossos-pigall, sempre que vagin acompanyats i lligats pel seu titular, es permetrà l'accés a tota la platja tot l'any.

REGLAMENT AIGUA POTABLE

Un altre dels punts del dia va ser l'aprovació definitiva del Reglament del servei de proveïment domiciliari d'aigua potable de l'Ajuntament d'Amposta, aprovat amb el vot a favor d'ERC-EA i el PSC i l'abstenció de Junts per Amposta i Som Amposta.

El reglament, que es va aprovar inicialment al ple de febrer, inclou temes pressió mínima d'aigua que ha d'oferir el servei (d'1,5 bars mínim), les lectures estimades o les avaries dins un domicili que a vegades han ocasionat amb grans consums d'aigua.

El ple ordinari de maig també va fixar el 23 de maig i el 7 de desembre com a festes locals del calendari de 2022 i va donar compte de diferents informes de control financer permanent i d'auditoria pública.

D'urgència, es va donar compte del resultat de la consulta que es va fer al Poble Nou del Delta diumenge 30 (vegeu pàgina 2), per poder engegar la mesura guanyadora, amb la limitació de la mobilitat rodada al nucli, excepte per als veïns, per Setmana Santa i l'estiu. ■

pronto > servis

Transp. autoritzat (T-1944)

Buidat de fosses sèptiques, desembús de canonades i lloguer wc's portàtils

977 70 10 11

Eurecat Amposta, seu del Centre en Resiliència Climàtica de Catalunya

INNOVACIÓ > El president de la Generalitat de Catalunya presideix l'acte de presentació el CRC, acompanyat de la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

AmEurecat Amposta serà la seu del Centre en Resiliència Climàtica (CRC) de Catalunya, una iniciativa amb projecció internacional impulsada per Eurecat, Centre Tecnològic de Catalunya, juntament amb l'Ajuntament d'Amposta i la Universitat Rovira i Virgili, en col·laboració amb diferents agents i organitzacions, amb la finalitat de potenciar la lluita contra l'emergència climàtica i un ferm compromís amb la transició ecològica a Catalunya, Espanya i la Mediterrània, a partir de la recerca, la tecnologia i la innovació.

La presentació del Centre en Resiliència Climàtica, que inicialment tindrà la seva seu principal a Eurecat Amposta, celebrada dilluns 21 de juny, va comptar amb la presència del president de la Generalitat de Catalunya, Pere Aragonès; la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Teresa Jordà; el president d'Eurecat, Xavier Torra; la rectora de la URV, Dra. Maria José Figueras; l'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs, i el director general Corporatiu i d'Operacions d'Eurecat, Xavier López.

El desplegament de les activitats i les inversions en laboratoris del Centre en Resiliència Climàtica suposaran inver-

sions de més de 12 milions d'euros en el pròxim quadrienni. El centre utilitzarà metodologies innovadores relacionades amb la ciència ciutadana i promourà, en col·laboració amb altres entitats, la generació de noves iniciatives empresarials que aportin solucions tecnològiques per a lluitar contra el canvi climàtic. A més, impulsarà conjuntament amb la Universitat Rovira i Virgili, activitats formatives en l'àmbit del canvi climàtic, ja que es preveu una demanda creixent de professionals d'aquestes disciplines.

El Centre en Resiliència Climàtica s'implementarà sobre un model de col·laboració publico-privada, amb la participació de tots els agents de l'ecosistema d'innovació, incloent també la participació ciutadana; en coordinació amb l'administració pública, i en total alineació amb les polítiques d'adaptació al canvi climàtic de caràcter nacional i internacional.

El Centre en Resiliència Climàtica compta com a socis promotores amb la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament d'Amposta, el Consorci de Polítiques Ambientals de les Terres de l'Ebre (COPATE), el Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions forestals (CREAF), la Fundació Catalunya La Pedrera, la Fundación Empresa y Clima, l'Ob-

servatori de l'Ebre, SEO/BirdLife i la Universitat Rovira i Virgili.

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, ha celebrat que neixi un centre de recerca a les Terres de l'Ebre "amb vocació internacional" i amb "visió multidisciplinària i transversal", que encaixa perfectament amb "l'ambició transformadora que han de tenir les administracions durant la propera dècada i les següents".

El Dr. Carles Ibàñez, director de l'Àrea de Canvi Climàtic d'Eurecat, assumirà la direcció científica del CRC. El centre treballarà de forma coordinada amb les institucions de recerca, els agents socials i econòmics, el teixit empresarial i les administracions públiques, per sumar capacitats en la mitigació i adaptació al canvi climàtic. "A partir d'avui, Catalunya disposa d'un gran centre de recerca i innovació en resiliència climàtica, amb un enfocament interdisciplinari que abordarà tant l'adaptació com la mitigació enfront l'emergència climàtica", ha exposat el president d'Eurecat, Xavier Torra. L'activitat del CRC s'alinejarà totalment amb les polítiques de transició ecològica i operarà com a centre en xarxa, servint les empreses i institucions", ha subratllat.

"El Centre de Resiliència Climàtica

és urgent i necessari i la fragilitat que el Delta pateix davant el canvi climàtic, avala que neixi a Terres de l'Ebre", ha recalcat l'alcalde d'Amposta ■

Una dona ferida molt greu després de ser atacada amb un ganivet per la seva parella

SUCCESSOS > La víctima, que va perdre molta sang, va ser operada d'urgència al Verge de la Cinta

Una dona de 38 anys es troba ferida molt greu a l'UCI de l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa després de ser atacada amb un ganivet per la seva parella aquest dimarts al vespre a d'Amposta, segons ha pogut saber l'ACN de fonts policials. Cap a les vuit del vespre la policia local va rebre la trucada d'una veïna alertant dels crits d'auxili de la víctima, que vivia amb el suposat agressor en un pis del carrer Ramon Sales. La dona va ser trobada estesa enmig d'un bassal de sang al replà davant del domicili. Presentava múltiples ferides d'arma blanca al pit i al ventre. Un cop estabilitzada per efectius del SEM, va ser traslladada a l'Hospital de Tortosa Verge de la Cinta, on ha estat operada d'urgència i es troba molt greu a l'UCI.

La seva parella sentimental, un home de 70 anys d'edat, es va mantenir a l'interior del pis. Des d'allí dins va intentar desfer-se del ganivet que hauria utilitzat per atacar la seva exparella i la camiseta que portava tacada de sang. Els va tirar al terrat d'un veí i van poder ser recuperats posteriorment. Després de diversos requeriments va acabar sortint uns deu minuts després per la porta amb les mans enlaire i va ser detingut per agents dels Mossos, en col·laboració amb la policia local.

El detingut hauria perpetrat l'agressió masclista per gelosia, segons han indicat fonts policials, i se l'investiga per homicidi dolós en grau de temptativa, lesions i maltractaments. Els cossos policials no tenen constància de denúncies prèvies per maltractaments o agressions. L'Àrea d'Investigació Criminal dels Mossos s'ha fet càrrec del cas. Està previst que l'arrestat passi a disposició judicial aquest dijous.

L'Ajuntament d'Amposta ha condemnat "rotundament la violència masclista" arran de l'apunyalament que va patir aquest dimarts al vespre una veïna de 38 anys del municipi a mans de la seva parella. L'alcalde, Adam Tomàs, ha reiterat el rebuig frontal a qualsevol forma de violència exercida contra les dones i ha lamentat profundament els fets. També ha refermat el compromís del govern municipal per seguir implementant polítiques d'igualtat i per crear espais segurs per a les dones que pateixen aquestes violències ■

“La tasca de l’oposició és totalment necessària, sempre amb respecte absolut a la institucionalitzat”

ENTREVISTA AMB MANEL MASIÀ > PORTAVEU DE JUNTS PER AMPOSTA

Ara fa dos anys de la constitució de l'Ajuntament. Quin balanç en fa, especialment de l'últim any?

L'últim any ha estat difícil a tots els nivells: sanitari, social, econòmic, cultural... La pandèmia ha distorsionat tot allò que coneixíem i per tant l'única valoració que se'n pot fer és que ha estat un any estrany, difícil, i esperem que a oblidar aviat.

Què hauria fet diferent el seu grup si hagués governat durant la pandèmia?

Unitat. Tots a una. Ens ho demanava la ciutadania. Sumar partits, serveis socials, d'emergència i societat civil. Fer una taula de crisi amb tots els agents per tal de rebre, i posar en comú, tots els punts de vista i poder, així, trobar les millors solucions. Tots junts. Que la unió fa la força és una dita ben coneguda, i aquest últim any hem tingut problemes de ciutat que requerien unitat més que mai. És bàsic, sí. Però no ha estat possible perquè el govern municipal no ho ha volgut ni ho ha permès en cap moment. I s'ha dir clarament: s'han negat sempre a treballar unitàriament. I així ens ha anat.

Un altre aspecte que s'hauria d'haver gestionat de manera clara durant aquesta crisi és la comunicació. Rodes de premsa, diàries o setmanals, per explicar l'evolució de la pandèmia, les mesures aprovades, els casos, etc, per evitar mals entesos, rumors, pors, ... Que és exactament el que ha passat. Estàvem en un terreny completament desconegut i la gent tenia molts dubtes i, també cal dir-ho, por. La transparència informativa és un dret de la ciutadania. Per saber què passava a Amposta havíem d'anar a buscar informació a altres ajuntaments o entitats públiques. És una errada greu de l'equip de govern.

Econòmicament, han faltat més ajudes, moltes més ajudes, des del minut 1 i, sobretot, amb més import, pel comerç, la gent, les empreses... Però, què s'ha fet, en realitat? Pujar impostos a tothom: IBI (rústic i urbà), Taxa de la Brossa, Clavegueram, Cementiri, ... En total 1M€ més que surt de les butxaques dels Ampostins i les Ampostines per pagar la mala gestió de l'Ajuntament.

Una derrama per a pagar la festa.

Nosaltres el que vam proposar és mirar de baixar impostos de manera temporal a diversos sectors per tal d'ajudar. No se'ns va escoltar.

Com són les relacions amb l'equip de govern?

Fem la nostra feina d'oposició. Hem presentat mocions en tots els àmbits: econòmiques, socials, de memòria històrica, de marca de ciutat, ... En fem una bona valoració, del nostre treball. La tasca de l'oposició és totalment necessària, sempre amb respecte absolut a la institucionalitzat.

L'actitud del govern de majoria absoluta d'Amposta, però, no ha posat ni posa les coses gens fàcils. Amb l'invent de nomenar-nos hereus de governs anteriors, intenten des del primer dia caricaturitzar-nos, desprestigiar-nos, ignorar-nos... Demostrem, crec, dia a dia, que es tracta d'un vulgar intent de manipular la ciutadania, un intent fallit de menysprear el nostre grup, que representa el vot de les persones que ens van fer confiança. Perquè aquest és el matís: no només ens falten el respecte com a grup polític sinó que ho fan, sobretot, als ampòstins i les ampòstines que ens van votar. Tot plegat, és un tema ben desagradable.

Per exemple, en les comissions informatives se'ns informa d'una mínima part, molt mínima; o quan fem arribar queixes reiterades per part de la ciutadania no se'ns fa cas, és com si tot arribés per primera vegada, i les respostes solen ser: en prenem nota, ho estem estudiant, ho farem, ... Però no fan res. Volen tapar tota queixa. Volen crear l'oasi ampòstí. Però l'oasi està ple de forats pels carrers, pujada d'impostos, la qualitat de l'aigua no és la desitjable, noves taxes, la neteja de la ciutat costa el doble i Amposta està el doble o el triple de bruta, les obres s'eternitzen, l'endeutament puja, ...

I amb la resta de grups de l'oposició?

Tot i la confrontació d'idees, que és normal entre diferents partits, creiem que és bona. Mai hem entrat en el joc dels cordons sanitaris. Entenem el ple de l'Ajuntament com la diversitat que hi ha i viu i conviu a Amposta. Amb una cosa ben clara, però: no callarem ni ens agenollarem davant els repre-

sentants, la sucursal ampòstina, de la repressió espanyola. Tenim més de 3.300 represaliats, el govern legítim de Catalunya a la presó i a l'exili, amb un judici injust a Espanya i amb peticions a Europa per retirar la immunitat als exiliats, a més de fer el joc a l'extrema dreta. No. Alt, clar i català. No ens agenollarem davant aquesta gent. Sobretot, la lluita a l'exili aconsegueix victòries que ens permeten seguir en la lluita per l'alliberament nacional de Catalunya i plantar cara al feixisme.

Quins creu que han de ser els projectes irrenunciables per a Amposta els propers dos anys?

Bàsicament, acabar aquells que estan per acabar: el casal de la gent gran, l'espai dona, el sindicat, l'enllumenat, els pluvials, ... Són projectes que s'arrosseguen des de l'anterior mandat, i crec que és bàsic que la gent pugui avaluar la tasca de govern en base a la feina feta i no en base a la fum que ens volen o voldran vendre des del govern de la ciutat.

Quina creu que ha de ser la prioritat del govern municipal els propers dos anys?

La recuperació econòmica de la ciutat. Si el 2019 era necessària, amb la pandèmia allò que no funcionava, ara s'ha agreujat. I a més se li ha sumat la falta d'inversió en el manteniment de la ciutat. Tota crítica, a més, avalada pels informes d'Intervenció que posen de relleu, i de manera clara, la mala gestió que porta anys sacsejant els comptes de l'Ajuntament. Intervenció diu al govern d'ERC que la manera d'actuar econòmicament no és correcta. Diu que és fins i tot il·le-

gal. El govern d'ERC no compleix la llei de contractació de serveis públics, ni a l'Ajuntament ni a l'Hospital. Les despeses sense control augmenten i segons estimacions de Intervenció un 40% de les contractacions poden ser irregulars: es dupliquen any rere any serveis que s'haurien de licitar de manera pública.

La prioritat màxima és esmenar la mala gestió econòmica. I, així, no haver de pujar impostos.

Estem a l'equador del mandat. Serà el/la propera candidata a l'alcaldia del partit que representa?

Hem esdevingut un partit nou i estaria encantat de representar-lo en les properes eleccions. Però això ho ha de decidir l'assemblea de Junts per Amposta. Jo, ara, represento un equip de gent que té un projecte de transformació de la ciutat. Com sempre dic, en sóc la seva cara visible. Però allò important de la meua candidatura serà la creació d'un equip renovat i el projecte a desenvolupar ■

+ ORGÀNICA – RESTA

Ajuntament
d'Amposta

cuidem
amposta

**Reciclant bé cuidem el medi
ambient i estalviem!**

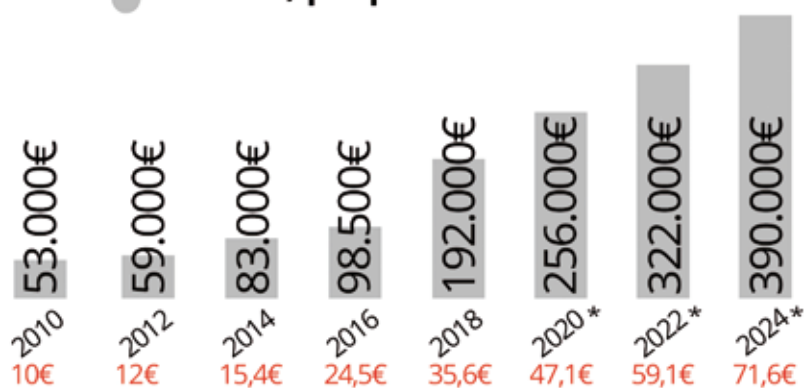
**Què podem fer per pagar menys?
Reciclar bé l'orgànica!**

d'orgànica = 30-40 € d'ingressos públics

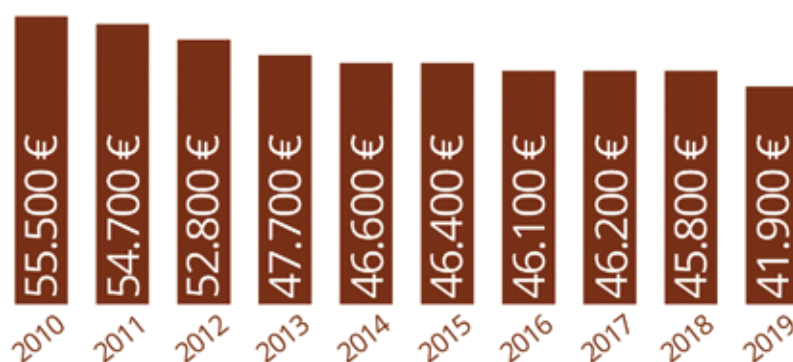

**Quant paguem a Amposta per
la fracció resta si no reciclem bé?
El 2019, prop de 225.000 €.**

*Import calculat en funció de les tones de resta generades el 2019

**Evolució del cànon de resta de l'Agència de Residus de Catalunya (€/tona)

**Entre totes i tots,
cuidem Amposta!**

“Els pròxims dos anys són clau i s’han de centrar en la creació de polítiques socioeconòmiques”

ENTREVISTA A ANNA TOMÀS > PORTAVEU DEL PSC

Anna Tomàs Talarn (Amposta 1973) actualment és la Portaveu del PSC a l'Ajuntament d'Amposta i Consellera al Consell Comarcal del Montsià en les àrees de Promoció Econòmica d'Hisenda. Va ser escollida per portar endavant l'àrea de Politiques Feministes de la Federació de les Terres de l'Ebre i també en la nova executiva de l'Agrupació Socialista d'Amposta. Fa casi un any va ser anomenada membre de la Junta dels Museus de Catalunya.

La seva implicació política s'inicia fa molts anys. En la legislatura del 1995-1999 va ser regidora i Consellera Comarcal amb 22 anys, sent la regidora més jove de tota Tarragona. Fa 6 anys va tornar a la política activa municipal i aquesta legislatura ha passat a ser la portaveu del grup amb l'experiència adquirida en tots aquests anys. Filla de comerciants, coneix molt bé què suposa pujar la persiana tots els dies, donar el màxim de tu mateix cada dia i oferir sempre el millor de tu mateix. Tothom la coneix per la filla de Vulmaro i Lluïsa, i així li agrada recordar-ho. La segona de quatre filles que sempre ha vist a casa valors fonamentals com el respecte a tothom i l'esforç en el treball.

Fa dos anys de la constitució de l'Ajuntament. Quin balanç en fa, en especial de l'últim any?

Després de dos anys de constitució de l'actual equip de govern he de reconèixer que ha estat de tot, menys normal. Començant per la ampla majoria de regidors i regidores d'ERC, continuant per la pèrdua important de regidors/es de JuntsxAmposta, passant de 6 a 1, i acabant per la lamentable pandèmia que hem sofert aquest últim any. Aquest fet ho ha trastocat tot, absolutament tot. Hem viscut una crisi sanitària, econòmica i emocional que ens ha deixat amb la pèrdua de molts éssers estimats. Valorar l'acció de l'equip de govern amb aquestes situacions és fa difícil i diria que s'ha de avaluar amb

una certa distància de temps. Possiblement allò que avui creiem com encerts o no, possiblement d'aquí uns anys ho podem veure totalment diferent.

Què hauria fet diferent el seu grup si hagués governat durant la pandèmia?

Possiblement moltes altres coses, començant per pensar molt més amb l'empresari i l'autònom que no es podia acollir a ajudes de la Generalitat per diferents motius, que van haver de tancar portes o acomiadar personal. Habilitar un telèfon d'ajuda a dubtes i preguntes, tant econòmiques com sanitàries. El no saber on preguntar o què fer pot crear un gran neguit a la ciutadania. I, sobretot, incloure a l'oposició en la pressa de decisions de les reunions del comitè d'emergències municipal de l'Ajuntament d'Amposta, per poder aportar les suggerències i opinions de la resta dels grups municipals a les decisions preses amb el tema Covid.

Com són les relacions amb

l'equip de govern?

Sempre han estat cordials per les dues parts. L'actual equip de govern coneixen la meua manera de ser, dialogant, sense buscar conflicte i sempre tenint present que la suma de diferents punts de vista fa créixer l'objectiu final, que en definitiva és el mateix... lo millor per la nostra ciutat.

I amb la resta de grups de l'oposició?

Correcta i fluida.

Quina creu que ha de ser la prioritat del govern municipal els propers dos anys? Activar l'economia d'Amposta. Així de clar. Des de l'àmbit comercial, industrial i turístic. Els pròxims dos anys són clau i s'han de centrar en la creació de polítiques socioeconòmiques enfocades en atraure emprenedors i nous projectes empresarials que ajudin a crear llocs de treball i noves oportunitats per a la ciutadania. Com? Amb les propostes que explico en la següent pregunta.

Quins creu que han de ser els projectes irrenunciables per a Amposta els propers dos anys?

No podem deixar de renunciar a projectes necessaris per Amposta, com poden ser:

- La millora de les entrades i sortides d'Amposta. Fan pena, i són la primera imatge que s'emporta un/a visitant a la nostra ciutat.
- Augmentar l'arbrat de carrers principals d'Amposta amb arbres que donin ombra per fer una Amposta més bonica, més agradable, amb un concurs d'idees per a portar-ho a cap. Tenim gent amb molt de talent.
- Augmentar el potencial que té el nostre riu, potenciar-lo turísticament i també com a zona d'oci i restauració.
- L'arranjament total de la Façana Fluvial i la recuperació de les ruïnes de la capella de Santa Susanna com a reclam turístic i històric.
- Acabar d'urbanitzar el lateral del canal entre l'institut Ramon Berenguer i la llar d'infants La Sequieta.
- Invertir en la compra de solars per eixamplar vies principals.
- Convertir l'edifici on actualment s'ubica l'escola d'art en el Museu de la Castellania.
- Traslladar a l'antiga escola de les monges l'escola Esardi i creure plenament amb la tasca d'aquest centre.
- Revitalitzar el casc antic d'Amposta, agafant exemples d'altres ciutats.
- Aproximar Delegacions de la Generalitat a Amposta per crear sinèrgies amb el comerç i la restauració.
- Potenciar els projectes innovadors dels empresaris/es i apropar aquells que han marxat fora.

I com aquests, molts altres projectes que donarien molta força a la nostra ciutat i sobretot als seus ciutadans i ciutadanes per tirar endavant.

Estem a l'equador del mandat. Serà la propera candidata a l'alcaldia del partit que representa?

Me faria molta il·lusió poder ser la candidata a la llista municipal de les eleccions del 2023, però sobretot per ser la primera dona que encapçala una llista socialista a Amposta. Però això al final ho té que decidir l'executiva de l'agrupació d'Amposta ■

Has d'anar a la platja de l'Eucaliptus?

Tingues en compte això!

Pesca

De 20h a 8h a qualsevol lloc

De 8h a 20h només en les dues zones delimitades

Gossos

A l'estiu i a Setmana Santa, ves a la zona delimitada. Recull els excrements. Porta'l lligat

Aparcament

Deixa el teu vehicle a les zones delimitades

No pots estacionar a qualsevol lloc

Pernoctació

No es pot acampar ni passar la nit a la platja

Escombraries

Emporta't a casa els residus que generis.

La platja no és el teu abocador

Quan vagis a la platja, sigues responsable. Entre totes i tots, Cuidem Amposta

*Normativa inclosa dins l'ordenança d'ús de les platges d'Amposta

Amposta, escenari de la jornada 'Sense etiquetes', sobre la diversitat d'orientació sexual

AMPOSTA CIUTAT DIVERSA > És l'acte central dels SAI de totes les Terres de l'Ebre en motiu del Dia de l'Orgull.

Lectura, pintura i circ, aquestes són algunes de les activitats que estava previst es duessin a terme a l'embarcador d'Amposta el 22 de juny com a acte previ per commemorar el dia mundial de l'orgull LGTBIQ que se celebra el 28 de juny.

Amb el lema 'Sense etiquetes' es pretenia fer pedagogia als més petits sobre el col·lectiu LGTBIQ, estigmatitzat durant molt anys per la invisibilitat i penalització que hi ha hagut cap a les persones que no

han seguit els rols imposats durant segles. L'educació és la eina clau per evitar les discriminacions generades pel desconeixement, per això des de ben petites les persones han de créixer en un entorn que té en compte les diferents maneres de ser. Amb aquesta finalitat, els SAI (Servei d'Atenció Integral) d'Amposta, Tortosa, dels consells comarcals de les Terres de l'Ebre juntament amb l'associació Les Arremblades, LGTEbre i l'Àrea per la Igualtat de Tracte i no discriminació

LGBTI de la Generalitat de Catalunya organitzen una jornada lúdica educativa. Estava previst que comencés a les 18.30 h amb conta contes educatius que havia d'explicar alumnat del curs formatiu d'educació infantil de l'Institut Montsià. A més, hi havia prevista una fira de llibres de temàtica LGTBIQ i feminismes. Paral·lelament els infants també es poden pintar un arc de Sant Martí, símbol representatiu del col·lectiu, en l'activitat que duren a terme les escoles d'Art d'Amposta

i Móra d'Ebre. Per la seva banda, l'Escola de Teatre i Circ d'Amposta estava previst que oferís una actuació de circ.

Durant la jornada també es podrà veure l'exposició itinerant 'Vull ser qui sóc' de l'Àrea LGTBI. A partir de les vuit del vespre el grup artístic 'Els dilluns d'art al forn' conduirà una lectura de textos. Finalment, l'acte finalitzarà amb la presentació del vídeo 'La diversitat és riquesa' i l'actuació musical de la cantautora Montse Castellà ■

LA BANDERA DE L'ARC DE SANT MARTÍ, AL BALCÓ DE L'AJUNTAMENT

DIVERSITAT SEXUAL > EL MES DE JUNY ÉS EL MES DEDICAT A LA DIVERSITAT D'ORIENTACIÓ SEXUAL

Durant tot el mes de juny, la bandera de l'arc de Sant Martí llueix al balcó de l'Ajuntament per reivindicar la llibertat d'orientació sexual. I és que el juny és el mes dedicat a aquesta diversitat! ■

TOTES LES PROPOSTES DEL CONCURS D'ART MURAL, EN UNA EXPOSICIÓ AL MERCAT MUNICIPAL

DIVERSITAT > DURANT TOT EL MES DE JUNY

Una exposició al Mercat Municipal mostra la proposta guanyadora, els finalistes i tots els participants al Primer Concurs d'Art Mural Amposta Ciutat Diversa, on persones joves de la ciutat han reflexionat sobre com veuen la diversitat a la ciutat i ens ho comuniquen a través de l'art i la creativitat.

L'exposició es pot veure durant el mes de juny en :clock1030: horari d'obertura del Mercat Municipal.

Les escoles participants han estat ESARDI, l'Institut Ramon Berenguer IV i el CFA Lo Pont.

Les expressions artístiques parlen i ens conviden a pensar sobre la diversitat, la convivència i la manera com responem a aquestes diversitats múltiples i enriquidores ■

Amposta Ciutat
Diversa 2021

Ajuntament
d'Amposta

Què significa LGBTI?

L LESBIANA

Dona que es sent emocional o físicament atreta per altres dones.

G GAI

Home que es sent atret emocional o físicament per altres homes.

B BISEXUAL

Orientació sexual en la qual una persona es sent atreta pels dos sexes, homes i dones.

T **TRANSGENERE** Persona que no s'identifica amb el gènere que li va ser assignat en néixer

I **INTERSEXUAL** Persona que neix amb característiques genitals d'home i de dona. Els seus cromosomes no s'adeqüen al model binari XY o XX.

L'Ajuntament aposta un altre any per la contractació de joves titulats dins el programa Joves en Pràctiques

OCUPACIÓ > És un programa del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya

Joves en pràctiques és un programa del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya que l'Ajuntament s'ha acollit des dels seus inicis. En els tots aquests anys ha permès contractar en pràctiques fins a 28 joves, alguns dels quals han pogut consolidar el seu lloc de feina a l'Ajuntament.

Els joves que vulguin participar d'aquest programa han de complir aquests requisits:

- Ser menors de 30 anys
- Estar en possessió d'una titulació amb formació de Cicle Formatiu e Grau Mitjà, de Grau Superior o Graus universitaris i que no hagin transcorregut més de 5 anys, o més de 7 en persones amb discapacitat des de l'obtenció de la titulació.
- Estar inscrits com a demandants d'ocu-

pació a l'Oficina de Treball - Estar inscrits al registre de la Garantia Juvenil

El que s'ofereix a través d'aquest programa és un contracte **sis mesos** per treballar a l'Ajuntament d'Amposta en alguna de les àrees o departaments. Tot i així el programa encara es troba en **procés de sol·licitud**.

És important que tots els/les joves que vulguin participar d'aquesta convocatòria s'inscriguin com a demandants d'ocupació no ocupats (DONO) a l'Oficina de Treball d'Amposta.

En uns dies, més informació a les xarxes socials i web de l'Ajuntament d'Amposta.

Joves en Pràctiques és un programa que compta amb el finançament del Fons Social Europeu ■

Nou curs de Comerç electrònic i botiga virtual

FORMACIÓ > Impartit per l'Ajuntament amb col·laboració amb IDFO

L'Àrea de Desenvolupament Social i Econòmic de l'Ajuntament d'Amposta impartirà el curs **Comerç electrònic i botiga virtual** amb col·laboració amb IDFO.

Durant el curs es presentaran les formes de comercialització electrònica, dominant els paràmetres per a la venda en internet i valorant la incidència que té el comerç electrònic per a l'economia glo-

bal i el desenvolupament empresarial. El curs constarà de 45 hores i es realitzarà amb modalitat virtual on el/la docent es connectarà per videoconferència amb l'alumnat, dintre l'horari establert del curs. La classe s'imparteix en directe, permetent la participació activa de l'alumnat en la resolució de dubtes. La connexió és obligatòria en l'horari del curs ■

Iniciativa d'Ocupació Juvenil
Unió Europea
Fons social europeu
L'FSE inverteix en el teu futur

Generalitat de Catalunya
SOC Servei d'Ocupació de Catalunya

GOVERN DE SPAIN
MINISTERIO DE EMPLEO Y SEGURIDAD SOCIAL
SERVICIO PÚBLICO DE EMPLEO

8 TREBALL DIGNI I CREIXEMENT ECONÒMIC

4 EDUCACIÓ DE QUALITAT

AGENDA 2030

L'Oficina Jove del Montsià busca més proximitat amb el jovent traslladant-se a peu de carrer

JOVENTUT > El programa ofereix ajuts a la contractació de persones en situació d'atur de més de 30 anys

L'Ajuntament d'Amposta, un any més, ha gestionat el Programa 30 Plus amb èxit. De les 50 places sol·licitades i atorgades, 50 participants han aconseguit un contracte de treball a una empresa i 33 d'ells han renovat el contracte.

El programa 30Plus és una iniciativa en matèria d'ocupació, finançada pel SOC i pel Ministeri de Treball i Economia Social. Dona resposta a les necessitats de personal de les empreses, mitjançant ajuts a la contractació de persones en situació d'atur de més de 30 anys.

Els contractes de treball són de 6 mesos com a mínim, combinats

amb accions d'adquisició i millora de competències transversals, formació professionalitzadora i accions d'orientació i acompanyament al llarg de tot el procés de contractació.

Les empreses contractants han estat, entre d'altres, del sector de la construcció, indústria del moble, comerç, serveis tant de neteja com de jardineria, carnisseria...

I les categories professionals majoritàriament contractades han estat operaris de neteja, peons de construcció, administratius, repartidors, personal d'atenció al públic, operaris agrícoles, jardiners, agents comercials i oficis varis (pintors, electricistes, fusters). ■

Gent

De l'Aixarquía, a l'Ebre i Mèxic. Els Espanya, família de comerciants dispersada per la Guerra Civil

Aquesta és la història d'un grup familiar – 6 cosins/es germans/nes- de cognom España originari de la Aixarquía, comarca de la província de Màlaga. Els protagonistes són Consuelo, Manuel, Miguel i Juan España Pérez fills de Miguel España Vinet i Antonia Pérez per una banda, nascuts a Torre del Mar – Vélez-Málaga, i Victoria i Carmela Delgado España per l'altra, filles de Victoria España Vinet, oriündes de Màlaga capital. Tots ells nascuts entre els anys 1900 i 1915, i que l'any 1936 quan va esclatar la Guerra Civil tenien entre 20 i 35 anys, i per tant estaven iniciant els seus projectes laborals i/o familiars, sinó ja els tenien plenament consolidats.

Consuelo, la germana gran dels España Pérez, es va casar el 1922 amb Paco España López (Almàchar, 1895). Compartien el mateix cognom, molt abundant a l'Aixarquía, i possiblement eren família llunyana. Paco España era un intel·lectual autodidacta que va tenir de jove accés a un important fons bibliogràfic ates que la seua germana gran Ana, 10 anys més gran que ell, es va casar amb un llibreter de Màlaga.

La història comença el 1927 quan Manuel y Miguel decideixen no seguir la tradició pagesa i fan cap a Madrid, amb 24 i 21 anys. Allà entren a treballar de dependents en un gran comerç, on aprenen l'ofici que practicarien la resta de la seua vida. Miguel, el més emprenedor, als dos anys, a través d'un contacte fet treballant, fa cap a Tortosa, on ingressa de dependent a *Tejidos y Confecciones Martí y Lapiedra* ubicat al Carrer d'en Carbó. Al poc d'arribar, Miguel es guanya la confiança del propietari i fa de comissionista, fent plaça per compte propi pels mercats dels pobles dels voltants amb articles que li subministra l'establiment. Posteriorment, el seu germà Manuel, que encara estava a Madrid, decideix sumar-se a l'aventura ebrenca i entre els anys 1929 i 1930, consoliden una xarxa de mercats setmanals aprofitant el traçat ferroviari territorial que connectava Tortosa amb pobles com Amposta, l'Aldea, Camarles, l'Ampolla i l'Ametlla de Mar.

Fent plaça, Manuel coneix Emilia Hierro Tarragó (L'Ampolla, 1899), amb qui es casa el setembre de 1930. Al poc

del casament, la família que quedava a Torre del Mar, els pares Miguel y Antonia, el germà adolescent Juan (15 anys) i la germana Consuelo i el seu home Paco i els fills del matrimoni, es traslladen a l'Ebre. Per la seua banda, Miguel coneix una jove de Tortosa, Cinta Colomé Marro (1908), amb qui es casa el maig de 1931. Un cop casats, els germans acorden repartir-se el territori pel que fa a les places de venda. Miguel, que va ser el primer en arribar, tot i ser més jove que Manuel, es reserva per ell Amposta, segona ciutat del territori. Manuel es queda amb les places de l'esquerra del riu.

Miguel es construeix una casa a l'avinguda Santa Bàrbara on munta la primera botiga de la família a Amposta. Al poc neixen les seues 3 filles: Natalia (1932), Apol·lonia - Poly (1933) i Helena (1934). En paral·lel, Paco i Consuelo, la germana gran, també s'instal·len a Amposta, amb els seus 7 fills Vicente (1923), Antonio (1924), Francisco (1925), Miguel (1926), Fernando (1927), Manuel (1928) i Maria (1932), la única filla, que moriria a Amposta amb només un any. El 1934 naixeria el darrer fill, Pablo, l'únic ampostí. Paco, que no té interès en el negoci dels seus cunyats, d'acord a les seues inquietuds culturals i veient un buit a cobrir a la ciutat, munta una llibreria i posterior administració de loteries al carrer Sant Antoni. El local esdevé al poc, a causa del perfil extravertit i la seua extraordinària oratòria, en un lloc habitual de tertúlia on desfilen els principals líders polítics i referents culturals de la ciutat.

A juliol del 1936 esclata la Guerra Civil. En els moments inicials els sindicats UGT i CNT agafen gran protagonisme. Paco, persona de fortes conviccions polítiques ingressa a la UGT i el seu cunyat Miguel el segueix. En una de les regulars remodelacions del consistori – octubre 1936 – són nomenats regidors en representació del sindicat ugetista, on romandrien fins al juny de 1937. Al poc, Miguel és nomenat delegat d'abastos municipal, que posteriorment s'ampliarà a àmbit comarcal, figura clau en la rereguarda, ates que eren els responsables de regular els fluxos dels articles de primera necessitat cap al front de guerra i entre la pròpia població local,

Imatge de Manolo Méndez i Manolo Becerra fent plaça.

col·lectivitat inclosa.

Al febrer de 1937 es produeix la coneguda marxa civil forçosa coneguda com a la *Desbandà*, en fugir de Màlaga capital prop de 200 mil persones en entrar l'exèrcit franquista a la ciutat. Carmela Delgado España (1903), cosina germana dels germans España Pérez, arriba a Amposta caminant sola a l'empara del sopluig dels seus cosins. Aquí s'assabenta que els seu nuvi Manolo Méndez està ferit a l'hospital de sang de la Sènia. El localitza i es casen. Carmela el seguirà la resta de la Guerra, fins i tot quan destinen a Manolo com a escolta personal del President del Govern de la República, Juan Negrín.

Al juny, arran dels *fets del maig del 1937*, Miguel, Paco i Manuel s'afilien al PSUC, partit d'orientació comunista que anteposa la defensa de la República i l'eficiència en l'organització dels recursos bèl·lics, davant altres opcions que primaven la revolució social (CNT, FAI, POUM) o la lluita per la independència (ERC, Estat Català). Els recels entre les forces polítiques de la rereguarda eren cada més intensos i afecten Miguel i Paco. El primer és acusat d'opacitat per no donar comptes al consistori sobre la seua gestió com a delegat d'abastos. Paco, en representació de la UGT, es veu involucrat en una disputa amb el líder d'ERC, Antonio Forcadell Mulet, per la titularitat del Casino, edifici icònic dels partits de dretes i famílies benestants d'Amposta. El litigi acaba al jutjat, i ja no tindrà temps de resoldre's.

A començaments de 1938 el front de guerra s'aproxima a l'Ebre. El Govern

de la República mobilitza tots els homes disponibles. Manuel, amb 35 anys, es assigna com a conductor de vehicles per transport de tropes i Miguel, amb 32, fa de xofer d'oficials soviètics. El germà petit Juan, que en esclatar la guerra tenia 21 anys ingressa en un batalló d'artilleria i combatrà durant la batalla de l'Ebre. Al novembre del 1938, l'exèrcit franquista creua el riu i comença l'ocupació de Catalunya. A començaments de 1939, Miguel, Manuel, Paco, Consuelo junt amb els fills grans de la parella, creuen la frontera amb França, junt amb mig milió més d'exiliats. Són ubicats a al camp de refugiats d'Argelers. Per la seva banda, el germà petit Juan fa cap al camp de Adge, al Departament de Hérault. Un cop a França s'obre un dilema per a cadascun dels 4 germans. Quin futur els espera?

Paco té clar de bon començament que no pot tornar. Sap que li espera un judici sense garanties i un escamot de afusellament assegurat. No s'equivoca, a la causa general instruïda per les autoritats franquistes ja al maig de 1938, contra ell i 104 persones més d'Amposta, els informants del judici militar l'acusen directament de ser un dels principals dirigents antifeixistes locals. Consuelo i Paco aconsegueixen reagrupar a la resta de fills petits i obtenen passatge amb el vapor Lasalle amb destí a la República Dominicana. D'aquesta manera la família arriba a Puerto Plata el 23 de febrer de 1940. En aquell moment governava el país el dictador Rafael Trujillo que pretenia repoblar la frontera amb Haití a causa de la baixa demografia de la

Inauguració de la casa botiga "Casa España", de l'avinguda Santa Bàrbara el 1945. Desquerra a dreta: Els germans Maria Cinta i Manolo España, Nati España, cosina, Manuel España, pare, Joan Cabrera (Juanito) nebot, Emilia Hierro, mare, Ràfales (amic)

Imatge de 1953 davant el Pont Penjant. Desquerra a dreta els germans Juan i Manuel España, al mig Manolo Menez i al costat dret els germans Pepe i Manolo Becerra.

zona, provocada en part pel genocidi executat pel propi president contra els haitians residents. S'instal·len a la ciutat de Dajabon, curiosament una ciutat arrossera com Amposta d'on provenien.

Miguel no sap que fer, si arriscar-se i tornar a Amposta amb la dona i les seues tres filles o seguir el camí de Consuelo i Paco cap a Amèrica. A l'igual que al seu cunyat, a la Causa General instruïda a Amposta, també se l'assenyala com un dels capitosts republicans. Finalment és la invasió alemanya de França al maig de 1940 l'empeny a embarcar al juny, i fa cap amb el vapor Santo Domingo al port mexicà de Coatzacoalcos (Veracruz), el 26 de juliol de 1940. El president Mèxic, Lázaro Cardenas, feia poc que havia autoritzat l'entrada d'un contingent de 20 mil refugiats espanyols al país. Miguel recordarà aquest viatge amb amargor pels nombrosos morts i la malaltia que per poc li costa la vida.

Manuel, a diferència de Miguel, la invasió nazi de França li fa prendre la decisió de tornar a casa amb la seua família. Tampoc vol veure's exposat a ser capturat pels alemanys i decideix demanar permís a les autoritats franquistes per tornar. D'aquesta manera l'estiu de 1940 ingressa a la presó de Figueres, a l'espera dels informes de les autoritats i avals polítics que certifiquen no haver tingut responsabilitats rellevants durant la guerra. Al febrer de 1941 és alliberat i es reuneix a l'Ametlla de Mar on s'havia instal·lat la seua família des de final del 1938, ja feia més de dos anys, i on la seua dona Emilia Hierro, havia muntat una botiga d'articles de la llar amb el que havia pogut recuperar del negoci abans de la Guerra.

Finalment, el germà petit Juan, que es trobava a Adge, des de començaments de 1939, la invasió nazi de França el sorprèn al camp. Tampoc sap que fer i igual que els seu germà Manuel es planteja tornar a casa. Fins i tot la família li recava avals de bon comportament, però decideix no arriscar-se i es veu obligat com tants

d'altres milers d'exiliats espanyols a ingressar en un Batalló de Treballadors a les ordres de l'exèrcit alemany. Abans de la derrota nazi, Juan junt un company francès es fuga del camp, a causa d'una topada amb un oficial alemany que sap que li acabarà costant la vida sinó marxa.

Al juliol del mateix any, només 5 mesos d'haver sortit de la presó de Figueres, Manuel és detingut i ingressa a la presó de Tortosa acusat d'haver estat l'inductor de l'assassinat d'un veí de l'Ampolla. Els avals recaptats durant el procés judicial pel seu nebot Ramon Alemany Hierro, fill d'Agustina Hierro, germana d'Emilia, esposa de Manuel, que era cap local del Movimiento a l'Ampolla, van ser determinants per a la seva exoneració. Finalment, Manuel va ser absolt de la participació en l'assassinat, però va ser condemnat a 12 anys de presó per auxili a la rebel·lió, en qualitat de dirigent del PSUC, pena que li fou commutada per 6 mesos de reclusió, quedant en llibertat a principis de 1942.

Comença la vida de postguerra per a tots els germans ja sans i estalvis. Miguel després d'arribar malalt a Mèxic ingressa a l'Hospital. Allà coneix una de les infermeres que el cuida, Sara Ramírez de la que s'enamora. Miguel es manté amb un subsidi mensual que li atorga la Junta de Auxilio de los Republicanos Españoles (JARE) fins que al febrer de 1941 renuncia a la pensió a canvi de cobrar 5 mil pesos mexicans, per muntar un taller de reparació de màquines d'escriure, segons consta al llibre d'actes. Miguel utilitza els diners per marxar a la capital, Mèxic DF. Amb 35 anys i experiència en els negocis, veu en el país un indret de moltes oportunitats, i muntarà diverses empreses de producció d'articles que ven a majoristes. La relació amb Sara es consolida. La parella no tindrà fills. Tot i això, Miguel manté contacte regular amb les filles via carta i telèfon i fins i tot organitza alguna trobada a França amb elles a finals del 40.

A la República Dominicana, Consuelo i Francisco, on havien arribat a començaments de 1940 s'obren camí amb dificultat. Al cap de 3 anys, el seu segon fill Antonio, de 19 anys, mort de tuberculosi. Aquest fet és el detonant que els impulsa a marxar a Mèxic. El maig de 1946, tota la família aconsegueix a l'ambaixada mexicana de la República Dominicana, un visat vàlid per 6 mesos per visitar a Miguel. Finalment aterren a l'aeroport de DF el 29 d'agost de 1946 i comença la seva aventura mexicana, després de 5 anys i mig d'estada a la illa caribenya.

Manuel, el 1942, absolt del judici per inducció a l'assassinat del seu amic, i havent complert mig any de presó a Tortosa es dedica a la seua família i es concentra a recuperar el negoci. Queda com únic membre de la família resident a l'Ebre, amb una petita botiga d'articles de la llar a l'Ametlla, que li fa de base, i des d'on fa mercat un dia per setmana a l'Aldea, Camarles, l'Ampolla i Amposta. Manuel, és conscient que la plaça forta del territori és Amposta i aspira algun dia a ocupar el lloc que el seu germà Miguel, havia deixat vacant. El juny de 1944 te un cop de sort, li toca un dècim de loteria, cosa que li permet accelerar els seus plans empresarials. Es construeix una casa a Amposta, a l'avinguda Santa Bàrbara, molt prop de la del seu germà, on munta una botiga a la planta baixa. D'aquesta manera, el 1945, la família es trasllada, substituint la base de l'Ametlla, que passa a ser una plaça més de mercat setmanal.

L'estructura de negoci ideada per Miguel i ara gestionada per Manuel, es consolida i la facturació augmenta. El model de venda a terminis és molt ben acceptat en una societat agrícola, on l'entrada principal de diners es fa al moment de vendre la collita. Manuel es veu obligat a agafar més treballadors per cobrir a la vegada la botiga principal i les places setmanals que poc a poc es van ampliant a d'altres localitats com l'Aldea,

Campredó i Font de Quinto, Camarles i els Lligallos, l'Ampolla, l'Ametlla, Jesús i Maria, la Cava, Sant Jaume, els Muntells, la Ràpita, Masdenverge, Santa Barbara, la Galera i Godall. Manuel aposta per la seua família. Maria Cinta (1932) i Manolo (1933), els seus fills adolescents, a la botiga ella i a la comptabilitat del negoci ell. El 1949 convenç a sa cosina Carmela i el seu home Manuel Méndez, amb el fill de 7 anys Manuel, que després de la Guerra havien tornat a Màlaga. El mateix any, el germà menut, Juan, que continuava a França torna de l'exili, s'incorpora al negoci i es casa l'any següent amb l'ampostina Adelina Alfonso Porres i tenen 4 fills: Juan Miguel (1951), Servio (1953), Elisabet (1957) i Artemio (1962).

També ingressa al negoci el nebot de la seua dona Emilia, Joan Cabrera Hierro (l'Ampolla 1921) i els seu cunyat Paco Soler (Almeria, 1928). Finalment a començaments de 1953, s'incorporen els germans Pepe (Màlaga, 1925) i Manolo Becerra (Alhaurín de la Torre, 1917). Pepe era fill de l'altra cosina germana de Manuel, Victoria Delgado España, germana de Carmela, que es va casar amb un vidu que ja tenia dos fills. Manolo era un dels fills previs de la parella, per tant Pepe i Manolo eren germanastres. Els dos funden les seues pròpies famílies a Amposta també.

Respecte els fills de Consuelo i Paco, tot homes entre 21 i 12 anys en el moment d'arribar a Mèxic DF, es casen amb dones mexicanes. Els fills d'aquesta nova generació a la vegada formen també les seues pròpies famílies i en l'actualitat ja anem per la quarta generació de la família escampada pel món des de l'Axaquia, l'Ebre i Mèxic. Molts dels descendents van tornar a Amposta de vacances a partir dels anys 80 i dos s'han aparellat aquí: Marisol i Fabián. I a l'inrevés, molts dels d'aquí, descendents dels germans Manuel i Juan, van anar a Mèxic a visitar la família. Encara avui, el 2021 la connexió Amposta - Mèxic continua viva, més de 80 anys després de la Guerra Civil.

Les llambordes Stolpersteine recorden els deportats ampostins als camps de concentració nazi

MEMÒRIA HISTÒRICA > Instal·lades les dues primeres llambordes de les deu que hi haurà a Amposta

Ramon Jornet Jordà i Joaquín Tarín Martínez són dos dels deu deportats republicans ampostins al camp de concentració nazi de Mauthausen. Des de divendres 18 de juny dues llambordes Stolpersteine, instal·lades a la vora del Pont Penjant, recorden que van viure a Amposta i que van ser empresonats a Mauthausen. En el cas de Ramon Jornet que va ser assassinat el 7 de desembre de 1941 al subcamp de Gusen. I en el cas de Joaquín Tarín va ser alliberat. Les llambordes de Ramon Jornet i Joaquín Tarín són les dues primeres llambordes Stolpersteine instal·lades a les Terres de l'Ebre. Les properes setmanes, quan arriben la resta s'instal·laran les altres vuit: dos més a la vora del Pont Penjant (aquells que no es coneix el lloc on van viure) i sis davant de la casa on va viure cada deportat. "Avui fem un homenatge a aquestes deu ampostins republicans que van viure l'horror de Mauthausen, fem un exercici de memòria històrica i de restitució de la dignitat a deu persones que van haver de marxar d'Amposta després de defensar la llibertat", va dir l'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs, en un acte d'homenatge a totes aquestes persones, celebrat divendres 18 al Pont Penjant d'Amposta, que va comptar amb el director general de Memorial Democràtic, Jordi Font

Portes de la Memòria

La recuperació de la vida d'aquestes deu persones ha estat possible gràcies al projecte Portes de la Memòria, de l'Institut Ramon Berenguer IV d'Amposta, que ha culminat en l'exposició 'Portes de la memòria. Deportació dels republicans ampostins als camps nazis' (que es pot

veure al Museu Terres de l'Ebre fins l'11 de juliol) i a la conferència amb el mateix nom que van impartir el mateix divendres 18 l'alumnat del centre. Així, l'alumnat de 1r de Batxillerat de l'Institut Ramon Berenguer IV d'Amposta durant els cursos 2018-2019 i 2019-2020 ha fet la recerca de les vivències dels 10 deportats. Aquesta recerca s'ha portat a terme a les matèries de sociologia, història del món, francès, filosofia, literatura universal, alemany, cultura audiovisual. L'objectiu principal ha estat apropar l'alumnat a les vivències dels republicans d'Amposta, els quals van ser deportats a camps de concentració nazis, a través d'un recorregut de recerca transversal. Però, de forma indestruïble amb aquest propòsit, s'ha buscat que, a través d'aquest record actiu, el nostre alumnat s'interrogui críticament per esdeveniments anàlegs del present. Per aquesta raó s'ha integrat la recerca de l'exili present en aquesta investigació sobre la deportació passada. Només així, a través d'aquest qüestionament del present des de la memòria del passat,

hem entès que es pot fer justícia a uns homes i dones que van resistir contra el totalitarisme.

Aquest projecte ha estat possible gràcies als familiars dels deportats i les exiliades; i el suport de l'INS Ramon Berenguer IV, l'Ajuntament d'Amposta, l'Òmnium cultural de les Terres de l'Ebre, els Departaments d'Educació, Justícia i Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'Amical de Mauthausen i altres camps i COMEBE.

Les informacions i imatges han estat extretes dels arxius: Arxiu Comarcal del Montsià, Arxiu Municipal d'Amposta, Arxiu Nacional de Catalunya, Arxiu històric de Tarragona, Museu d'Història de Catalunya, PARES, Archivo tribunal militar de Barcelona, Ministère de la défense. Service historique de la défense. Division des archives des victimes des conflits contemporains (DAVCC), Arolsen Archives i Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA) ■

Els deu deportats

Ramon Jornet Jordà. Deportat l'any 1941 a Mauthausen i assassinat a Gusen el 7 de desembre del mateix any.
Vicente Gil Cercós. Deportat el 1942 a Mauthausen. Va ser alliberat.
Joaquín Tarín Martínez. Deportat el 1941 al camp de Mauthausen, d'on va ser alliberat.
Lluís Cid i Mayos. Deportat l'any 1940 a Mauthausen i assassinat a Gusen el 7 de juliol de 1941.
Marcelino Ortí Meseguer. Deportat a Mauthausen el 1941 i assassinat el 8 de desembre de 1941 a Gusen.
Jacinto Forcadell Jornet. Deportat l'any 1941 al camp de Mauthausen, d'on va ser alliberat.
Pedro Valero Navarro. Deportat a Mauthausen l'any 1941 i assassinat el 20 d'octubre de 1941 a Gusen.
Miguel Tomàs Castell. Deportat a Mauthausen l'any 1941. Assassinat el 16 de juny de 1941 a Gusen.
Enrique Ferré Berenguer. Deportat el 1940 a Mauthausen i assassinat el 6 de gener de 1941.
Enrique Ferré Duran. Deportat a Mauthausen el 1940, camp d'on va ser alliberat.

Cultura

L'artista Mari Chordà tindrà una plaça a Amposta

NOMENCLÀTOR > Serà la plaça que queda davant del Centre d'Art lo Pati

La plaça de vianants del Centre d'Art Lo Pati passarà a dir-se plaça Mari Chordà. Així ho va aprovar el ple ordinari del mes de maig, celebrat dilluns 31. Tots els grups municipals van coincidir en votar a favor la proposta de la Comissió del Nomenclàtor que l'artista ampentina, pintora, poeta i activista feminista catalana posi nom a aquesta plaça, situada entre els carrers Saragossa i Gran Capità. El plenari també va aprovar una altra proposta de la Comissió del Nomenclàtor, en aquest cas, per a la plaça que queda davant al nou CAP (Centre d'Atenció Primària d'Amposta), situat a la vora de l'avinguda Sebastià J. Arbó. En aquest cas, es va aprovar posar el nom de l'Alcalde Josep Villalbí Verge, exalcalde, republicà d'Amposta des del 1936

fins l'arribada de l'exèrcit franquista a la ciutat, el maig de 1938. En aquest cas, la proposta va prosperar amb els vots a favors d'Esquerra Republicana, Som Amposta i el PSC i l'abstenció del membre de Junts per Amposta, tot al·legant que la seva proposta era situar el carrer Alcalde Josep Villalbí Verge en una altre punt de la ciutat ■

PREMI

Convocat el XIV Premi de Recerca a Batxillerat 'Ciutat d'Amposta'

Oberta la convocatòria de la catorzena edició del Premi de Recerca a Batxillerat 'Ciutat d'Amposta', per reconèixer el millor treball de recerca elaborat pels i les alumnes de segon de batxillerat dels instituts d'Amposta o bé d'un centre educatiu de fora de la població en què s'imparteixi una modalitat de Batxillerat que no s'imparteix a Amposta, que versin sobre temes relacionats amb la millora del coneixement d'Amposta, de la comarca del Montsià o del conjunt de les Terres de l'Ebre. Els treballs es poden presentar fins el 23 de juny. Hi haurà un primer premi valorat amb 400 euros i un accèssit opcional de 200 euros. A més, els treballs premiats s'editaran en paper.

Lo Pati trasllada als centres escolars ebrencs un projecte artístic que reflexiona sobre la manca de sediments al Delta

ART > Més de 3.000 alumnes de 26 escoles elaboren bols d'argila que s'exposen formant la silueta deltaica

Més de 3.000 alumnes de 26 centres educatius de les Terres de l'Ebre han pres part en un projecte artístic per reflexionar sobre la manca crònica de sediments que amenaça el delta de l'Ebre. La iniciativa, batejada com a 'Sediments', forma part de l'Aula al Pati, una proposta que vol incentivar i explorar les sinèrgies entre l'ensenyament i l'art contemporani, fomentant l'esperit crític. El resultat del projecte es pot veure des d'aquest dijous i durant una setmana a la plaça Mari Chordà, just davant del centre d'art, on s'han situat els bols d'argila que han elaborat els alumnes al terra formant una silueta gegant del delta de l'Ebre. Un joc simbòlic entre la terra i l'aigua necessàries per garantir la supervivència de l'espai. La idea de traslladar la reflexió sobre la manca de sediments per mantenir el delta de l'Ebre al terreny de l'art contemporani i l'educació va aparèixer

amb el temporal Gloria, a principis de 2020, segons ha apuntat el director de l'Aula al Pati, l'artista Alfred Porres. La irrupció de la pandèmia de la covid-19 poc després, però, va obligar a posposar una idea que permetia conjuminar la "crítica ambiental, la reflexió comunitària i la participació". Adaptada ara al context actual de la pandèmia, la instal·lació a l'espai públic és la culminació d'un treball que s'ha desenvolupat principalment en centres educatius—des de llars d'infants a escoles d'adults— al llarg de dos mesos. La seva plasmació a la plaça permetrà fer durant una setmana un seguiment de la seva evolució, tal i com passa amb els sediments al llarg del temps. Porres apunta que s'ha plantejat una proposta interactiva i adaptada a les actuals normes, "senzill de traslladar i desenvolupar a les escoles" per reflexionar sobre el paper dels sediments en l'equilibri del Delta. Per fer-ho s'ha

utilitzat com a matèria primera l'argila per donar forma a bols, com un dels elements més bàsics i universals, des de la prehistòria, per imitar la forma de la conca de la mà i retenir l'aigua. Una idea, abunda, que permetia plantejar el projecte de forma transversal, tant per a nens i nenes de curta edat a les llars d'infants com a estudiants d'escoles d'adults. La iniciativa pedagògica l'Aula a lo

Pati, que enguany arriba a la seva novena edició, va nàixer amb la idea d'apropar l'art contemporani als centres educatius, tant als professors i alumnes que en formen part. El plantejament, segons Porres, és presentar projectes "molt participatius i col·laboratius" que transcendixin la visió pròpia d'un artista i permeti a la col·lectivitat prendre part en l'obra i la reflexió que genera, de forma "distribuida" ■

Més de 2.000 persones participen als deu espectacles i dues rutes turístiques de la Festa

FESTA DEL MERCAT > La propera edició de la Festa del Mercat a la Plaça està prevista del 19 al 22 de maig de 2022

“**H**a estat una Festa una mica més que la de l’any passat però segurament ha estat molt menys del que serà la de l’any vinent”. Així resumia l’alcalde d’Amposta, Adam Tomàs, la tretzena Festa del Mercat a la Plaça edició semiconfinada, diumenge al vespre, tot mostrant-se satisfet per la participació en aquesta edició especial. “Segurament que per la limitació d’aforament, tots els espectacles han penjat el cartell de complet”, assenyalava Tomàs, qui va xifrar en més de 2.000 les persones que havien assistit als diferents espectacles. “Això, sense tenir en compte les persones que han menjat a les tavernes, ubicades enguany als bars i restaurants del municipi o els que han visitat els comerços que dissabte tenien el seu taulell al carrer”.

L’alcalde també va voler destacar el fet que la Festa d’enguany, emmarcada també dins del projecte Amposta Ciutat Diversa, va incloure accions per garantir la diversitat i la inclusió de tothom. Així, la inauguració va comptar amb la traducció simultània de la llengua de signes “i això va permetre que un grup de persones amb una discapacitat auditiva pogués participar de l’acte”. Tanmateix, dins del programa d’activitats es va fer ‘El racó de l’orador’, un espai on tothom

podia dir la seva lliurement. “Cada vegada més, la Festa del Mercat és un espai inclusiu on tothom té cabuda i on tothom hi participa de la manera que considera oportuna”.

La regidora de Cultura i Memòria Històrica, Inés Martí, va voler fer un agraïment a totes les entitats del municipi que, un cop més i malgrat la pandèmia, s’han implicat en l’organització de la Festa. “Ha sigut la Festa que hem organitzat amb menys temps i que hem hagut d’anar adaptant a les recomanacions del Procicat”, deia la regidora. Martí també es va voler mostrar satisfeta amb tota l’organització i execució de la Festa i va assenyalar que l’únic incident destacable va ser la necessitat de traslladar els espectacles de diumenge tarda per la possibilitat de pluja.

Pel que fa al director de la Festa del Mercat, Jordi Príncep, va destacar el fet que l’edició del 2021 va ser una edició “ben especial, que segur que serà de trampolí per a les properes edicions, i més tenint en compte d’on veníem el 2020”. “Ens hem hagut de reinventar en alguns aspectes respecte altres edicions, com per exemple la celebració del Taulell del Carrer o l’exposició de vestimentes tradicionals al Mercat Municipal”

El pregó, a càrrec de la infermera Assumpció

La Festa del Mercat a la Plaça va arrancar oficialment divendres 21 a la tarda amb el pregó inaugural a càrrec de la infermera de l'època Assumpció, interpretada per la també infermera de l'Hospital Comarcal, Anna Escobar, en representació de tot el personal sanitari i de serveis essencials que han estat a al primera línia de la pandèmia. La infermera va fer un repàs per les millores sanitàries que s'han viscut a Amposta des de principis de segle XX i fins la creació de la Clínica Arrossera i posterior Hospital Comarcal d'Amposta.

El programa de la Festa del Mercat a la Plaça incloïa deu espectacles diferents, tots ells a l'aire lliure, així com també dues rutes turístiques (una pels molins arrossers i l'altra per Amposta), el sopar a les fosques als bars i restaurants i el taulell al carrer al comerç. La propera edició de la Festa del Mercat a la Plaça està prevista del 19 al 22 de maig de 2022 ■

El Museu fa un repàs pels transports de principi de segle XX

MUSEU TERRES DE L'EBRE >

A cavall dels segles XIX i XX es produeix una revolució en els mitjans de comunicació i transport vinculada a la innovació industrial que farà necessària la construcció de noves infraestructures. El projecte de la navegació fluvial per l'Ebre s'esvaïa, mentre el ferrocarril es consolidava en el tràfic de persones i mercaderies. En canvi, en les comunicacions per carretera estava gairebé tot per fer, en començar la passada centúria només es disposava d'una xarxa de camins carreters del tot deficient, i en algunes poblacions de l'interior l'accés encara era per camins de bast. Tot de cop es vol modernitzar una xarxa viària mitjançant projectes que es dilaten en el temps fins a les acaballes dels anys vint.

Els nous vehicles i mitjans de transport apareixen ben aviat al territori, ara bé només les bicicletes i carros es generalitzen en aquella època, mentre les motocicletes i els cotxes són només a l'abast de les classes benestants.

Amposta en el primer terç del segle XX, pel creixement demogràfic i econòmic en el que es veu immersa a conseqüència de l'expansió del conreu de l'arròs, esdevé una terra d'oportunitats i la construcció del pont penjant propiciarà que la ciutat esdevingué un nou centre en els eixos de comunicació de la regió de l'Ebre.

L'exposició presenta els continguts distribuïts en els següents àmbits: La via fluvial; El pas de barca; Vapors, muletetes i llaguts; Ferrocarril de Barcelona a València; Tramvies i carrilets; Carretera de Vinaròs a Venta Nova; El Pont Penjant; Carretera d'Amposta a Vinallop; Carretera d'Amposta a Santa Bàrbara; Carretera d'Amposta a Caseríos; Carros i diligències; Les bicicletes; Les motocicletes; Els automòbils; Els autobusos; i Els avions.

L'exposició inclou plafons amb textos i fotografies inèdites. Més de 20 plànols i documents inèdits vinculats a projectes tan importants com la construcció de la línia de ferrocarril de València a Barcelona el 1862, el projecte original del Pont Penjant d'Amposta, realitzat per E. Ribera el 1903, documentació del vapor Anita, del carrilet de la Cava, etc. Entre els vehicles originals de l'exposició s'inclou un xarret del s. XIX, dos bicicletes (un bicicle i una bicicleta marca Ciclos Benet), tres motocicletes (BSA, Monpeó i Coventry Eagle) i dos cotxes (un Hispano Suiza 214 i un Fiat 509 SM)

Els antecedents al s. XIX i XX de la carretera de Barcelona a València

Entre els aspectes que es poden conèixer a partir de la recerca i de la informació que presenta l'exposició, un dels aspectes que podem destacar és el pas per Amposta del camí reial de Barcelona a València, que amb el temps esdevindria la carretera general, vinculat primer al pas de barca i després al pont Penjant. L'antic itinerari de València a Barcelona per Amposta apareix des del s. XVI en

endavant com una alternativa al que passava per Tortosa; cap dels dos, però, es podia considerar un bon camí. Fou el 1801 quan es va decidir fer passar per Amposta la carretera Reial de Barcelona a València, i s'estableix com la ruta directa del correu i diligència, tot i la dificultat de travessar l'Ebre. El camí anava si no fa pel trajecte de l'antiga carretera general i es dirigia al pas de barques d'Amposta.

De la barca de pas sobre l'Ebre a Amposta es té notícia en el s. XVII en

les descripcions dels viatgers (Ch. A. Fischer, N. de la Cruz, etc.). Estava construïda per dues barques ajuntades per un pont de planxes («una cubierta para poner el coche, las mulas y la gente»). La movien a vegades a rem, a vegades amb la sirga per recuperar la deriva del riu, i afegeixen: «Cada falucho tiene su timón, manejados ambos por un solo hombre, porque este se pone sobre el que tiene la caña corta, y desde allí gobierna la otra, que es la larga. Además tiene colocado arriba de la cubierta, en la parte opuesta

al timón del falucho, un palo con su vela cuadrada.» Els comentaris són en general elogiosos: «En Amposta se atraviesa en un transbordador bueno, cómodo y seguro el Ebro, que aquí es enormemente ancho, una corriente impresionante» o «l'activitat del transbordador la duen amb una gran habilitat».

En les primeres dècades del s. XIX el pas de la diligència per Amposta feia més necessari el servei de la barca; les descripcions, però, canvien de signe i el presenten com un transbordador dolent, fangós i incòmode. També es té constància d'algun accident; no sabem el motiu d'aquests canvis, però la situació i la pressió de la ciutat veïna, sens dubte, va a ajudar al fet que a partir del 1854 la diligència de Barcelona a València fes el camí per Tortosa.

La Llei de 22 de juliol de 1857 classificava les carreteres de primer, segon i tercer ordre, segons la seva importància i utilitat. El Plan General de Carreteras del Estado de 1864 les enumera en l'àmbit provincial: de segon ordre era la de Castelló a Tarragona per Tortosa, i de tercer ordre la de Vinaròs a Venta Nova (l'Aldea) per Amposta i Sant Carles de la Ràpita, que enllaça amb l'anterior.

El 1859 es treu a subhasta l'arrendament del pas de barca per un període de dos anys, queda desert, però al final es cobreix en el mes de juliol. El 1868 es torna a subhasta. El 1878 el Boletín Oficial estableix un portazgo o peatge al creuament de l'Ebre, però

adverteix que no es cobrarà mentre no es construeixi una barca per al pas del riu. El 1884 encara, en una altra notícia, es constata que no hi havia «la antiga barca de paso», sinó tan sols «una pequeña lancha que sirve para el paso de viajeros».

El 1886 hi consta la realització d'obres per a la instal·lació d'una nova barca. Sorgiria de nou una controvèrsia per l'alçada de la gúmena de 12 m, si bé a Tortosa l'alçada era menor, aquí seria posada en qüestió davant del comandament de Marina al·legant que dificultaria la navegació fluvial. El 1899 la subhasta de l'obra quedaria deserta. La nova barca, però, seria construïda a les drassanes Vilas finalment, això sí sense gúmena, per la qual cosa sovint quedava aturada quan el riu baixava gros o bufava el vent de dalt.

A la dècada del 1870 apareixen notícies recurrents per anunciar l'adjudicació d'obres parcials de conservació i manteniment de la carretera de Vinaròs a Venta Nova: 1877, 1881, 1890, 1901, 1910, 1912 o 1916. El 1913, quan ja s'havia aprovat el concurs públic per la construcció del pont, es tramet al Govern l'expedient informatiu de la travessa per Amposta de la via. A la llarga, no només van quedar malmesos alguns edificis de la façana fluvial, sinó que, per dotar la nova calçada d'una amplada de 16-20 m, també es van afectar 41 cases del C. St. Sant Sebastià. Entre els primers que havien plantejat un pont per a Amposta hi ha els engi-

nyers Juan Alonso Soriano i Juan Pagès entre el 1906-1907. Joan Palau, el 1908, llançava la idea de finançar amb recursos propis un pont damunt l'Ebre, visitava Madrid i el 1909 el director general d'Obres Públiques es mostrava disposat a aprovar la proposta si l'Ajuntament n'aportava el 50%. Aquell any es feien els primers estudis, Palau aconseguia el compromís del Ministeri d'Hisenda d'aprovar un crèdit.

El juliol del 1914, comencen les obres amb l'enderroc de diversos edificis, seguit del replanteig d'una de les pilastres per l'enginyer encarregat de l'obra R. Vidal. El 1915 hi treballaven més de 100 obrers i els carros que a diari hi duïen la pedra de les pedreres, mentre els materials metàl·lics de l'estructura es descarregaven a Tarragona.

Després de resoldre la problemàtica que implicava l'assentament de la pilastra esquerra, al gener de 1916 s'iniciava la seva excavació, així com el replanteig de les rampes d'accés i hi havia més de 300 treballadors. Però el 1917, l'obra es va alentir, l'empresa no rep els crèdits de l'Estat, els materials metàl·lics per al tauler central no arribaven per la vaga dels obrers de la metal·lúrgia a Bilbao i s'inicia una nova crisi política a l'Estat. Finalment, les obres s'acaben el 1920, al juliol es realitza la prova de càrrega amb 44 carros i al novembre s'efectua la recepció definitiva del pont. El 1921 s'enderrocarien les cases del carrer Sant Sebastià que quedaven afectades per la calçada. El municipi aconseguiria així l'obra més transcendent de la seva història contemporània després del Canal de la Dreta i s'obria al trànsit fluvial.

Pel que fa a la carretera general, pràcticament cada any es publiquen anuncis per substar les obres de conservació. El 1925, les obres de reparació, compactació i pavimentació dels quilòmetres 19 al 27 són adjudicades a Francisco Germán, d'Amposta. El 1927 són a càrrec de Miguel Chimeno, d'Alcanar, les dels quilòmetres 20 al 36, igual que el 1929. El 1932 efectua els treballs dels quilòmetres 27 al 33 i 35, Daniel Aguiló d'Amposta. Després de l'obertura del pont, els ampostins el 1924 reclamen l'enderroc de les cases annexes que queden pendents i que feien perillós el trànsit. El 1927 ja s'havien col·locat voreres al carrer Palau, i el 1931 se substitueix finalment el paviment de terra i pedra menudalla que tenia el tram de la via que transcorria per l'interior d'Amposta (carrers Alcalde Palau, Sant Josep i de la Ràpita) per un empedrat amb rec asfàltic. Les obres d'urbanització de l'avinguda de la Ràpita finalitzen el 1933 ■

Signatura

Àlex Farnós Bel

Director- Gerent del Museu de les Terres de l'Ebre

El ple atorga la Medalla d'Honor de la Ciutat al Casino Recreatiu d'Amposta

EFEMÈRIDES > S'entrega a l'entitat en reconeixement a la tasca sociocultural continuada que ha realitzat des de la seva fundació l'any 1871

El ple ordinari del 31 de maig va aprovar, per unanimitat, atorgar la Medalla d'Honor de la Ciutat al Casino Recreatiu i Instructiu d'Amposta, que enguany compleix el seu 150è aniversari. El plenari va acordar

l'entrega d'aquesta distinció per "la tasca sociocultural continuada que ha vingut realitzant el Casino des de la seva fundació l'any 1871". L'alcalde d'Amposta, Adam Tomàs, ja havia avançat aquest atorgament el 15 de maig en l'acte de

celebració del 150è aniversari de l'entitat. La Medalla d'Honor de la Ciutat és una de les màximes distincions contemplades dins el Reglament d'Honor i Distincions de la Ciutat. L'any 2016 es va recuperar l'entrega d'aquesta distinció ja que des del

1982 no se n'entregava amb l'atorgament a la Lira Ampostina pel seu centenari. També es va entregar pel seu centenari el 2017 a la Unió Filharmònica i, de forma retroactiva, al Club Futbol Amposta, que el 2015 també va complir 100 anys.

Discurs del president del Casino Recreatiu i Instructiu d'Amposta el dia de la celebració del 150è aniversari de l'entitat

Siguin benvinguts a la seu d'aquesta entitat associativa cívica i cultural, denominada en néixer Casino Ampostí i després i fins al present Casino Recreatiu i Instructiu d'Amposta, que avui compleix 150 anys de la seva fundació el 15 de maig de 1871.

Un grup d'entusiastes, intel·lectuals, professionals, promotors econòmics, pagesos i ramaders, artesans, comerciants i industrials, que es reunien a un saló d'espectacles que en aquell temps hi havia a l'actual C. de Corsini (llavors denominat C. dels Alfacs i que era camí als d'Amposta, al nostre terme municipal, inclòs el lloc de la Punta de la Banya) va tenir la fel·lícula idea de fundar aquesta societat, pel fet de voler disposar d'un propi espai de reunió i vida associativa, instal·lant-la al C. de Sant Joan, n. 2, 2n pis de la casa Escrivà.

La seva primera junta directiva la composaven els següents senyors: president, Pau Monner Despachs; vicepresident, Vicent Ferré Montañés; vocals: Josep Sagristà Cuyás i Baltasar Pons Ballarín; secretaris, Pere Forcadell Biosca i Miquel Morales Lafont, i dipositari, Ginés Solé Moreno.

L'augment considerable de socis va fer pensar aviat en traslladar-la a un altre local més ampli, arrendant el primer pis de la casa n. 9 del C. Major, propietat de la Sra. Ignàcia Olmos Sagristà, on hi estigué prou anys.

Però, a causa de la bona acollida que l'entitat va tenir entre la societat ampostina, va sorgir la idea de disposar d'un local en propietat, per al qual es van adquirir uns solars a la prolongació del C. Major, escaire amb el canal de la dreta de l'Ebre, quan aquell anava ja a connectar amb la carretera de Santa Bàrbara, per a un futur edifici que tindria també façanes al C. de Sant Josep i, per la part oposada a la façana principal, a l'actual Av. de l'Alcalde Palau, on encara, en part, es troba instal·lada a l'actualitat. La

compra dels terrenys es va acordar en junta general extraordinària sota la presidència del Sr. Lluís Massot Palmés, al febrer de 1906 (any en que l'entitat complia 35 anys d'existència i, per tant, ara fa 115 anys) i es van comprar al marquès de Villamediana, llavors propietari d'una extensa finca urbana al bell mig de la població, dins de la qual hi havia la zona denominada "corral grande" que és la que es va adquirir i on per tradició oral ens ha arribat notícia de que es feia servir de plaça de toros.

El 6 de desembre de 1910 s'aprovà un nou reglament, però que es basava en el redactat al moment de la seva fundació el 1871. Aquest deia que l'objectiu del Casino era proporcionar als socis un espai per a l'esbarjo i la cultura, com el saló de cafè, la sala d'espectacles o la biblioteca, havent-hi en aquesta última tota mena de publicacions referides a l'agricultura, el comerç i la indústria, i on consta clarament especificat que no es faria distinció entre els socis per les seves idees polítiques o religioses i que l'entitat no tindria color polític

ni religiós. La junta directiva de l'any 1910 estava formada per: president, Jacint Ferré Gisbert; secretaris, Facund Garcia Canes i Josep-Maria Solà Ferré; dipositari, Lluís Ginata Costa; vocals, Josep Montañés Gil i Josep Garcia Bel.

L'any 1912 va prendre cos la idea d'edificar els solars i per aquest motiu es va reformar el reglament vigent de l'entitat que era el de 1910, afegint-hi un apèndix on es feia referència a l'acord pres per a la construcció d'un edifici que seria la seu social del Casino. Es va crear una junta especial amb plens poders i formada per la pròpia Junta de Govern i tots els expresidents que havia tingut l'entitat i aquesta va proposar l'obertura d'una subscripció voluntària per als socis de 40.000,- pessetes, que era l'import que calculaven seria el cost de l'obra provisional, emetent-se accions de 25,- pessetes cadascuna, que haurien de ser amortitzades amb els beneficis de l'entitat, en primer lloc, les rebudes pel constructor de l'edifici, amortitzant també les dels socis difunts o expulsats

de l'entitat, i, finalment, per sorteig a la junta general ordinària anual, les de la resta de socis. Es preveia que quan ja no quedés cap acció en circulació, es practicaria una liquidació d'interessos a raó del tres per cent anual, i també s'entregarien vals numerats de 5 pessetes cadascun, sense interessos i que servien per a amortitzar les accions. Cadascuna de les accions tenia, sobre el solar i l'edifici que es construïa, una part alíquota del condomini igual al nombre d'accions emeses i l'immoble en construcció no podia ser alienat ni gravat mentre quedessin per amortitzar accions o vals. Per a tots els efectes es considerarien obres provisionals les necessàries per a poder instal·lar-se i començar a funcionar, les obres definitives s'executarien després i consistirien en l'acabat i decoració de les dependències interiors. Prenent-se els acords pertinents entre gener i març de 1913. Aquesta Junta de Govern estava formada per: president, Alfred Escrivà Prades; vicepresident, Magí Torta Caparà; dipositari, Pere Porres Carcellé; comptador, Tomàs Esquerré Torta; vocals, Enric Ferré Gisbert i Tomàs Jornet Subirats; secretaris, Josep Garcia Canes i Baldomer Barberà Solé. Els expresidents eren: Miquel Morales Lafont, Eleuteri Forcadell, Gener Torrent Forcadell, Manuel Forcadell Gisbert, Primu Lasplatas Vergés, Ildefons Forcadell Palau, Ramon González Querol, Lluís Massot Palmes, Jacint Ferré Gisbert, Vicent López Pàmies, ja que ja feia molts anys que havia mort el primer president Sr. Pau Monner Despachs. Al 1914 es va instal·lar la societat al local de la seva propietat, inaugurant-se l'any següent 1915 el saló de teatre i cinema, tot coincidint amb les Festes Majors, i duent-se a terme diversos espectacles de sarsuela, i al 1924 es van amortitzar la totalitat dels seus emprèstits; va sorgir llavors la idea, que es portà a cap, d'emetre unes obligacions -amb data d'amortització i interès- per un valor total de 60.000 pessetes, quantitat amb la qual es va decorar el saló principal i es van realitzar importants reformes. Finalitzades les obres del projecte, el conjunt estava format per dos cossos d'edificació diferenciats però units i vinculats orgànicament i funcional, el primer, destinat a saló principal i d'actes, sala d'exposicions, biblioteca i cafè i les seves dependències annexes i, el segon, a sala de teatre i cinema. Tots aquests locals foren, a la seva corresponent època, un bull de polítics, intel·lectuals i promotors de tota mena, que els convertiren, en molts casos, en els seus "sancta sanctorum" particulars o de grup.

I així, va anar funcionant amb una vigorosa normalitat, fins a la guerra civil de 1936 a 1939.

Tota aquesta primera gran època de l'entitat es va caracteritzar pel seu progrés continu, millorant de seu fins a disposar d'un local en propietat de gran categoria arquitectònica, la importància del qual es veu amb més facilitat si pensem en la construcció típica del país a l'època i la hi comparem.

Aquest progrés de l'entitat fou parell al de la ciutat. Aquesta va viure una gran transformació i un gran creixement, sobretot deguts a la sistemàtica posada en conreu dels terrenys del delta de l'Ebre -en ser-ne capital i municipi central- a partir de la conversió de l'antic canal d'alimentació del canal marítim de Carles III, entre Amposta i Sant Carles de la Ràpita, en canal de rec per a l'explotació agrícola de l'hèmidelta dret, el primer en iniciar el seu desenvolupament modern. L'entitat fou un viver d'iniciatives i ciutadans il·lustres que donaren lloc a multitud d'institucions culturals i esportives, econòmiques i administratives de la ciutat i encara de la comarca natural del Montsià. La societat ampostina hi era tota, des de la pagesia tradicional fins als capitans d'indústria del sector arrosser i els comerciants que anaven estructurant el sector terciari d'una ciutat que, en molt pocs anys, va duplicar la seva població.

Passat el tràngol de la guerra i després de confiscacions successives de la seu que no penso ni comentar, i encara al cap d'uns quants anys d'acabada aquella, es va aconseguir per un grup de socis la restitució de l'edifici i l'autorització administrativa de funcionament (la junta d'aquesta nova etapa estava formada per: president, Josep Adell Germán, vicepresident, Ramon Chordà Prades; secretaris, Francesc Montañés Pons i Bonaventura Sancho Sanchís; dipositari, Benet Arce Aznar; comptador, Francesc German Rebull; vocals, Robert Ferré Soler i Joan Serra Conde), tornant a una certa normalitat, per bé que mai més fou el mateix. Ja no seria possible veure en una mateixa taula de tertúlia a monàrquics i republicans, a conservadors i socialistes, a homes del Partit Liberal-Conservador, de la Lliga Regionalista, d'Esquerra Republicana o del Partit Socialista, encara que a dintre de l'entitat -neutral i apolítica- no fossin més que uns mers socis. Alguns socis, simplement, ja ni tant sols vivien, com tots els que foren vilment assassinats a la rereguarda o moriren al front de guerra, i alguns d'altres, esdevingueren només uns supervivents, com tots els qui, havent

conegut i participat d'un règim de llibertats, van haver de viure després en una dictadura.

L'entitat va anar recuperant les seves activitats normals i així es va mantenir, durant uns 25 anys aproximadament, fins a la dècada dels setanta, sent aquesta la primera part del que podríem anomenar la seva segona gran època.

D'aquesta, s'han de ressaltar unes quantes activitats culturals que van fer, i són ja, història. En aquest aspecte, són de destacar, d'una banda, la creació dels concursos artístics -d'arts plàstiques i literari- i, d'una altra, la creació de la publicació periòdica de l'entitat i d'informació municipal. Pel que fa al concurs d'arts plàstiques, el Concurs de Dibuix, Pintura i Escultura, creat l'any 1949 a impuls del president Adell, del soci Dr. Pujol

i sota la direcció del nostre gran artista escultor i catedràtic d'Escultura Innocenci Soriano-Montagut Ferré, i que va comptar sempre amb la col·laboració de l'Ajuntament d'Amposta, va començar tenint caràcter comarcal, passà ràpidament a tenir caràcter provincial i va arribar a tenir nivell estatal i es convocava anualment amb gran concurrència d'artistes de prestigi, estimulats per qui era el tutor de l'esdeveniment (com Casimir Martínez Tarrasó, amic personal del mestre i que va guanyar un premi extraordinari al concurs, i molts d'altres); després d'uns anys d'organitzar-lo l'entitat, a l'any 1954 en va assumir l'organització l'Ajuntament de la ciutat, també sota l'assessorament i la direcció artística de Soriano-Montagut, per a, posteriorment l'any 1989, acabar esdevenint la Biennal d'Art Ciutat d'Amposta.

Gràcies a aquest concurs, el Casino, primer, i l'Ajuntament, després, com a entitats organitzadores, van aconseguir un valuós patrimoni artístic resultat de quedar en propietat de l'entitat organitzadora l'obra guanyadora al concurs. Quant al Concurs Literari, fou creat pel Casino l'any 1952, sota la direcció i assessorament del nostre gran escriptor Sebastià Juan Arbó, les obres podien ser en prosa o en vers, el tema era lliure i podien ser escrites en castellà o en català, servint per a crear afeció a les lletres entre persones que la vingueren desenvolupant regularment, donant fruits literaris sostinguts en el temps. En relació a la publicació periòdica de l'entitat, el mes d'agost de 1958 l'entitat publicà el primer exemplar de la revista titulada Amposta, que era de caràcter mensual i estava destinada a recollir els fets socials, culturals, religiosos, polítics i esportius que succeïen a la ciutat. L'any 1967, s'arribà a una cord amb l'Ajuntament i aquest passà a fer-se'n càrrec de l'edició, la va convertir en la seva publicació periòdica oficial d'àmbit municipal, a més de ser vehicle d'informació general dels esdeveniments de la ciutat i comarca, i segueix publicant-se mensualment sota el nom de "Revista Amposta". En un altre ordre de coses, així mateix s'han de ressaltar d'aquesta època dos importantíssimes fecundacions -de entre les nombroses que es podrien esmentar de tota mena-, una cultural i l'altra esportiva, produïdes en el marc físic de l'entitat i per socis de la mateixa. D'una banda, un grup de socis interessats per la història local, comarcal i encara de tota la regió natural de l'Ebre, van crear el grup de recerques arqueològiques que, sota la direcció de l'eminent arqueòleg Dr. Francesc Esteve Gálvez, acabaria donant uns fruits espectaculars des del punt de vista científic i la creació del Museu Arqueològic Territorial de l'Ebre a Amposta -avui convertit, pel corresponent conveni, en museu pluridisciplinari i d'àmbit territorial i denominat Museu de les Terres de l'Ebre- i la publicació dels corresponents treballs de la recerca arqueològica duta a terme. Per un altre costat, un grup de socis de l'entitat reunits al seu local van decidir, l'any 1948, la creació del que acabaria sent el Club Nàutic Amposta que tants i tant importants guardons ha obtingut en les diferents disciplines esportives que li són pròpies, especialment en el rem. Es va crear una comissió organitzadora que el 31 d'octubre de 1948 va decidir crear el club i redactar els estatuts i, amb data 20 de febrer de 1949, es va reunir la comissió organitzadora amb

els socis, als qui donaren compte de les gestions efectuades al Govern Civil de Tarragona per al registre de l'entitat i els seus estatuts i nomenaren la primera Junta Directiva.

La dècada dels setanta es va caracteritzar per l'intent de fer sortir l'entitat d'una certa prostració en la que anava caient com a resultat del distanciament natural de la joventut del moment, que la veia com a cosa de gent gran; és l'època de les discoteques, de la progressiva utilització dels vehicles i dels canvis de costums aparellats als canvis socials. Per tot això, es va intentar atreure a la joventut des de l'aspecte esportiu, embarcant-se l'entitat en la construcció d'una pista poliesportiva en uns terrenys de propietat aliena -l'ocupació dels quals fou cedida gratuïtament, però a precari- que, alhora, li servirien com a pista de ball d'estiu, així com també amb diverses reformes a l'interior del local principal adequant-la per als joves. Aquestes inversions es van finançar bancàriament i l'entitat només va poder fer front als interessos respectius, sent a la llarga, junt amb l'inici de la crisi dels cinemes, el que va motivar la venda del cos d'edificació que allotjava la sala de teatre-cinema -que, després, sempre s'ha dolgut tant l'entitat de perdre-la- per a fer-hi un edifici plurifamiliar d'habitatges.

Amb l'import de la venda es va fer front als deutes i encara es van escometre reformes al saló principal per a la seva rehabilitació i, a més i seguint la línia empresa d'atreure a la joventut, es van adquirir uns terrenys a les afores de la població per a la construcció d'un complex lúdic i esportiu, embarcant-se de nou l'entitat en les primeres obres amb finançament bancari, però confiant amb la predisposició de la massa social per a fer front a les successives fases d'obra. Això no va anar així, la gran majoria dels socis no tenien la inquietud juvenívola per l'esport i es dividí la massa social en dos blocs irreconciliables, el que va acabar comportant la segregació d'aquest complex de l'entitat per a crear una nova societat de caire purament esportiu i que segueix existint sota el nom de Club Esportiu Amposta. Amb tot això, l'entitat va quedar molt minvada de socis i sobretot de socis joves que anessin fent la natural substitució dels més ancians, amb el que la piràmide de població de l'entitat va restar molt preocupant.

Fins a l'actualitat, l'entitat ha seguit mantenint les seves activitats tradicionals i un nombre de socis i entitats domiciliades que li permeten mantenir l'edifici que és seu de la mateixa i

aquelles activitats. És evident, però, que necessita un nou impuls per a situar-se al lloc que li pertoca com a entitat cultural degana de la ciutat i regió. Avui, això exigeix també ajuda pública, encara que només sigui per a fer front a la ineludible restauració de la seva seu, que serà costosa si es fa adequadament i no com a conjunt de meres reparacions puntuals, sobretot, tenint en compte que es tracta d'un edifici catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local. I és per això que seria molt convenient la signatura d'un conveni amb l'Ajuntament de la ciutat per a que aquest assumís sufragar el cost del projecte arquitectònic de restauració integral d'aquest edifici. Així, amb aquest projecte executiu a la mà, s'haurien d'iniciar les converses pertinents amb les altres administracions públiques per a plantejar l'efectiva execució de dites obres de restauració d'un actiu patrimonial arquitectònic tan important.

I així, simplement mantenint-se, encara que complint puntualment amb els seus deures socials i sense càrregues financeres de cap tipus, s'ha arribat al seu 150è aniversari.

De tota aquesta història, ens ha quedat una tradició d'acció social i cultural de tots coneguda que no podem malbaratar i, ans al contrari, n'hem de reivindicar permanentment la seva vàlua i continuïtat i, també, un edifici patrimonial de més de 100 anys que té un estat general que es pot considerar prou bo, donada l'absència de patologies greus, si més no que coneguem. Però, tenim una gran tasca pendent de restauració de molts elements ornamentals i de renovació d'instal·lacions i serveis.

Aquest edifici, al seu moment, fou inventariat pel Servei de Patrimoni Arquitectònic, de la Direcció General de Patrimoni Cultural, del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Al present, està protegit per la seva inclusió al Catàleg de Patrimoni Arquitectònic del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) i catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL).

Així mateix, el solar sobre el que està edificat és qualificat pel Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de la Ciutat d'Amposta com a equipament privat dins del sistema d'equipaments i per tant l'edificació s'ha de destinar a aquest fi.

Un dels motius principals pels quals els membres de l'actual Junta de Govern vam assumir fa prou anys el repte de donar continuïtat a l'entitat en uns moments diguem-ne no gaire fàcils, era precisament arribar a aquesta commemoració i, fer-ho, en determinades condicions, amb l'entitat fent les seves funcions tradicionals i encara oberta a

d'altres entitats que d'ella haguessin de menester ser encabides en domiciliació social a la seva seu i, al present, tenim amb nosaltres al Gremi de Constructors de la Comarca del Montsià, a la Penya Barcelonista Joan Gamper d'Amposta, a Foment d'Art i Cultura i al Club Escacs Amposta i la seva Escola. També, amb un edifici, si més no, amb les reparacions imprescindibles i econòmicament assumibles fetes, tot evitant majors deterioraments que els que ja vam trobar i, sobretot i això com una obsessió personalíssima, sense càrregues financeres de que respondre. A tal efecte, allà on no ha arribat la societat, ha arribat la seva Junta de Govern, però tenim la satisfacció de dir-los que sense rebre cap ajut públic encara, a aquesta entitat ningú li pot reclamar res que no siguin les despeses ordinàries corrents.

I encara ens hem pogut permetre el luxe aquests darrers anys de patrocinar, junt al Casino de Tarragona, l'edició de dos importants escultures de l'artista Emili Fontbona Ventosa i de l'any 1902, l'una titulada Mariner de Tarragona i l'altra Dona d'Amposta i ho hem fet de tal manera que, ara, aquesta Dona d'Amposta de bronze i vestida a la manera tradicional de les dones ampostines, viu al Museu de Montserrat, al Museu Nacional d'Art de Catalunya, al Museu Frederic Marès, al Museu d'Art Modern de Tarragona i al Museu Picasso, de Barcelona, com també a l'Ajuntament d'Amposta i aquí mateix al saló del Casino. Al respecte, l'Ajuntament d'Amposta, a més de l'exemplar que va rebre per a ser exposat al Palau Municipal, en va rebre un altre de cadascuna de les dos escultures, per al dia que aquesta nostra ciutat tingui a bé crear un Museu d'Art, que hagi d'encabir els fons del mestre Soriano-Montagut, d'Emili Bonet i d'altres artistes de la nostra ciutat, comarca i regió, part del propi fons d'art municipal i, potser, algunes col·leccions privades que també estan ja preparades i ben predisposades. Entenguis això que dic, Sr. Alcalde i Sra. regidora de Cultura, com una altra formal proposta del Casino Recreatiu i Instructiu d'Amposta.

Perquè és tradició ampostina i ampostinista que s'ha d'anar a les nostres entitats i a les nostres institucions a servir-les i no a servir-se'n, per això, com van fer aquells que ens precediren, vam venir a servir un temps a aquesta entitat i, a través d'ella, a la nostra ciutat. Senyores i senyors, visca el Casino i visca Amposta ■

Joan Sabaté,
president del Casino Recreatiu
i Instructiu d'Amposta

L'espai EA-ERC

DOS ANYS DE LEGISLATURA

És impossible fer balanç dels dos anys de mandat sense parlar de la pandèmia. La gestió de la Covid ha transformat la societat i ens ha fet canviar dinàmiques i prioritats. La Covid ha fet que haguem de gestionar una de les pitjors situacions que podíem gestionar, com també ho han hagut de fer les famílies, les entitats o les empreses privades. Perquè tot allò que ha afectat a l'àmbit privat també ha acabat afectant al públic.

La Covid ens va fer assumir que no podríem complir el Pla d'Acció Municipal que teníem marcat per aquesta legislatura perquè pensàvem que la prioritat era una altra i és per això que vam deixar aturades coses que teníem en marxa per donar suport a la ciutadania. Vam crear l'oficina d'atenció a la Covid, vam augmentar l'import de les ajudes de que disposàvem com els ajuts d'urgència social, el de tiquet fresc o els àpats a domicili i en vam crear de noves com els ajuts Covid a

les empreses o les ajudes al lleure. Vam avançar 3 milions d'euros a les empreses que estaven portant a terme obres a la nostra ciutat i vam mantenir els treballadors de serveis que deixàvem de cobrar com les llars d'infants, l'escola d'art o la piscina. També vam deixar de cobrar les concessions administratives ja que no podíem cobrar per quelcom que no podia ser utilitzat i vam posar recursos al carrer per valor d'un milió d'euros.

Aquesta minoració d'ingressos i augment de la despesa no prevista ens ha fet tancar el pressupost en un romanent de tresoreria baix que es situa en 763.000 euros. Ara bé, això no vol dir que la situació de l'Ajuntament sigui dolenta. Vam tancar el pressupost amb un estalvi net de un 1,3 milions d'euros, amb la polissa sense utilitzar, amb 2 milions d'euros als comptes corrents i amb un endeutament del 42% quan al 2015 era del 75%. A més durant la gestió de la Covid també hem garantit la viabilitat econòmica de la FUSSMONT gràcies a un préstec pont entre l'Ajuntament i la fundació de 4,5 milions d'euros que alhora ha possibilitat alliberar un aval de

6 milions d'euros de l'hospital. Per tant, podem dir que malgrat la Covid la situació econòmica de l'Ajuntament és bona. A més, a aquestes xifres que apuntem se suma el fet que a principi d'any vam ingressar 1,3 milions d'euros de la subvenció del pavelló esportiu i 250 mil euros d'una subvenció de la Diputació. El pressupost del 2021 també ha estat pensat en una mirada Covid, fent èmfasi a la part social però sense deixar de banda la resta de prioritats de la ciutat. Continuem l'aposta per l'habitatge públic i la millora de la via pública. Som conscients que la via pública necessita d'inversió i és per això que tenim la màxima voluntat de posar-hi recursos, com ve hem fet aquests anys. Des del 2019 fins a dia d'avui, malgrat la Covid, hem fet renovació de xarxa d'aigua potable per valor de 84 mil euros, de clavegueres per valor de 144 mil euros, de pluvials per valor de 94 mil euros, d'asfalt i urbanitzacions per valor de 314.000 euros i de camins per valor de 839.000 euros. També estem tirant endavant projectes com la recuperació de la Vall de Zafán, el Pati del Consol Ferré o l'aposta per disposar d'un parc d'habitatge

públic.

Certament la Covid ens ha afectat en la planificació de les obres que tenim en marxa, tenim pendent fer les actuacions necessàries per poder posar en funcionament el Casal cívica de gent gran i l'edifici del Sindicat, ens falta fer la urbanització del nou pavelló esportiu i l'edifici de l'espai dona encara està en una fase inicial de les obres. Ara bé, les obres de la celòquia del Castell avancen a un ritme constant, ja s'han finalitzat les obres de l'església del Poble Nou i hem continuat amb el canvi d'enllumenat de la ciutat que té un cost de 3,5 milions d'euros dels quals 1,2 venen subvencionats.

A més d'aquestes inversions que continuarem executant els propers mesos també realitzarem nova inversió per valor de 7,5 milions d'euros a través d'un préstec de 6 milions que ens han de possibilitar entre altres coses acabar la urbanització de l'entorn del nou pavelló, urbanitzar l'Avinguda Generalitat i diversos carrers del barri del Grau, rehabilitar la biblioteca, arreglar els carrers i camins de la ciutat i fer la segona fase de l'adequació de l'edifici del mercat.

L'espai SOM AMPOSTA

1. INFORMES D'INTERVENCIÓ DESTA PEN TRACTES DE FAVOR D'ERC.

Tractes de favors de molts milers d'euros per amiguets d'ERC pagant el poble.

L'informe constata amb total claredat, com s'han donat subvencions, ajuts... presentats fora de termini, amb deutes i altres irregularitats.

Però la gota que fa vessar el got, són els ajuts per l'habitatge, un autèntic escàndol. De les 11 ajudes atorgades, només dos eren correctes. Havien presentat les sol·licituds de les subvencions. I el més important reunien els requisits per ser beneficiaris. Les altres 9 subvencions NO.

Costa creure, però així ho diu l'informe d'intervenció. S'han donat subvencions sense que consti la sol·licitud i el més greu, sense reunir els requisits per ser beneficiari. Per exemple una empresa va rebre 5.000 € sense presentar sol·licitud ni reunir els requisits. La resta igual. Com pot ser això? ERC ha creuat una línia que no podem deixar passar.

Donar una subvenció presentada fora de termini o quan es tenen deutes és una irregularitat. I a molts ampostins per aquests motius els hi han negat ajuts, subvencions i altres. És una clara discriminació.

Però donar diners per una subvenció sense reunir els requisits per ser beneficiari, i sense presentar la sol·licitud és possiblement un

delicte en tota regla.

Hem demanat tots els expedients i no pararem fins a recuperar fins l'últim centim. Si cal, arribarem a l'oficina antifrau. Si ERC vol regalar diners als seus amiguets que ho apaguin de la seva butxaca. El poble no ha de pagar els tractes de favor d'ERC.

Després diuen que no hi ha diners i pugen impostos. Unavergonya. ISOMAMPOSTA no ho deixarà passar.

2. MOCIÓ PER ALLIBERAR LES VACUNES COVID-19

Moció per alliberar de manera temporal les patents de les vacunes de la covid-19.

L'alliberament permetrà una col·laboració que augmenti i acceleri la disponibilitat, accessibilitat i assequibilitat de les vacunes. L'empresa PFIZER facturarà 60.000 milions d'euros. De la vacuna de la covid-19 són més de 21.000 milions. Això només és un exemple de les farmacèutiques.

En aquest context extraordinari tothom pot compartir que cal prendre mesures extraordinàries, per sentit comú i amb criteris sanitaris.

No seria la primera vegada que s'allibera una patent, ja es va fer amb els ventiladors artificials que han servit per tractar pacients de covid-19.

La pandèmia no acabarà fins que hi hagi immunitat de ramat per a tothom.

El debat és complex però urgent. 1 de cada 4

persones vacunades en el món desenvolupat enfront 1 de cada 500 en els països en via de desenvolupament.

En definitiva cal vacunar a tot el món i acabar amb el virus. Quan més tinguem aquest virus amb nosaltres, més mutacions podrà experimentar i el perjudici serà mundial. Per això vam demanar:

1- L'alliberament de manera temporal de les patents de les vacunes contra la covid-19 ERC i el PSC van votar en contra d'aquesta proposta tant progressista i d'esquerres.

3. Llibres gratuïts

Al programa electoral del 2019 portàvem una proposta de la gratuïtat dels llibres i material fins a 4 art. d'ESO. A l'agost del 2020 vam tornar a fer la crida perquè el setembre del 2020 es pogués fer efectiva aquesta proposta. Però no va ser benvinguda per ERC... No tenien prou diners? Aquest any 2021 tornem a insistir, ja que ara més que mai la gent ho necessita. El que volem és garantir l'adquisició de tots els llibres i material escolar per totes les famílies de les escoles d'Amposta i també per a recursos pedagògics de les llars d'infants.

Els llibres i material tindrien un cost total aproximat de 430.000 € el primer any. Al segon any un cost amb una reducció del 50% amb un valor de 220.000 € (reutilització).

Com ho volem finançar?

. 40.000 € ja es donen actualment per llibres i la resta controlant les despeses que ens ocasionen les empreses que treballen per nosaltres, combaten el frau a l'hora de pagar impostos i també no gastant diners innecessaris amb actes innecessaris... Volem garantir la completa gratuïtat a l'ensenyament públic a Amposta.

Combatent el frau de molts immobles que no paguen els seus respectius impostos. Recordem que gràcies a Som Amposta hem sigut capaços de recuperar més de 100.000 € d'immobles que no pagaven els seus impostos i ells sí que feien el seu negoci de lloguers.

. No pagant salaris innecessaris a gent o per actes que es podrien fer tranquil·lament des del mateix Ajuntament tal com es feia en legislatures anteriors.

. No deixant la gestió d'alguns serveis Municipals a empreses externes que ens estafen contínuament amb la seva gestió i que el propi Ajuntament no fa res per pal·liar aquestes accions. Tenim una neteja nefasta, tenim uns carrers gens dignes d'una ciutat de primera (volem una ciutat de champion), tenim un servei d'aigua depriment...etc... Recordem que el servei de neteja i jardineria ens costa als ampostins/ines 1.100.000 €/any, que recaptem +- 1.500.000 €/any amb impostos dels vehicles i multes...etc... I estem com estem!.

L'espai PSC-AMPOSTA

EL PSC – EL GOVERN ALTERNATIU DE CATALUNYA.

“Com a Govern Alternatiu de Catalunya, oferim a la societat catalana des d’una oposició útil: un bon govern.

Un govern que toqui de peus a terra, un govern centrat en utilitzar eficientment els recursos i les capacitats que tenim al nostre abast.

Volem que Catalunya acumuli victòries, avenços, guanys.

Volem una Catalunya en positiu, amb força, amb determinació, amb pacte, amb consens”, va exposar Salvador Illa.

Són paraules que va pronunciar fa uns dies, al pati del palau Requesens de Barcelona, el president del Grup Parlamentari dels Socialistes i Cap de l’Oposició, Salvador Illa, en el decurs de la presentació del Govern Alternatiu de Catalunya, que ell presideix i que compta amb 15 conselleries, 2 comissionats i una secretària general, així com també un Consell tècnic, que treballarà, des de l’oposició, per fer avançar el país a partir del seguiment crític i la fiscalització d’un Govern de la Generalitat nascut d’una fórmula, al nostre entendre, fracassada.

Un equip d’homes i dones que es comprometen a treballar amb l’única voluntat de contribuir a construir una

Catalunya millor, des d’una mirada exigent i crítica, però també des del diàleg i la mà estesa, pensant sempre en el conjunt de la ciutadania.

El Govern Alternatiu de Catalunya, que es posa en marxa, pivotarà al voltant de la política real, la que prioritza allò que realment importa per damunt de qualsevol altra cosa, posant el focus en tres prioritats:

1. Vèncer el virus amb una aposta decidida pel nostre sistema de salut.
2. Reactivar l’economia, ampliant-ne la base productiva, el teixit industrial del país, creant ocupació de qualitat i traient el màxim rendiment dels Fons Europeus.
3. No deixar ningú enrere, i això vol dir justícia social, equitat i igualtat d’oportunitats.

Tota l’acció dels consellers i conselleres del Govern Alternatiu s’orientarà a combatre les desigualtats,

a recuperar el talent que hem deixat escapar, a enfortir els serveis públics, afeblits després d’anys i anys de retallades, a esdevenir la punta de llança de l’equitat, de la prosperitat i de la convivència, fugint dels projectes excloents.

AMPOSTA REBRÀ UNA AJUDA DE 4.486,72€ DEL GOVERN DE L’ESTAT PER LES PÈRDUES DEL TRANSPORT PÚBLIC.

El Consell de Ministres va aprovar el passat dimarts, a proposta dels ministeris d’Hisenda i de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, una subvenció de 2.552.087€ milions d’euros que es repartiran entre 10 ajuntaments de Tarragona i l’Ebre per fer front al dèficit del transport públic.

L’objectiu d’aquesta ajuda és compensar la disminució d’ingressos que els serveis de transports públics dels ajuntaments van patir a conseqüència de les restriccions de moviment degudes a la pandèmia. ■

L'espai Junts per Amposta

ELS INFORMES D’INTERVENCIÓ NO SÓN CAP INVENCIÓ

JuntsxAmposta, fa uns dies, va rebre per sorpresa uns informes emesos pel Departament d’Intervenció per analitzar el funcionament bàsic de l’Ajuntament amb les adjudicacions, les subvencions, l’hospital comarcal, Sorea,... És el primer cop que es fa aquest anàlisi i fiscalització de manera tant exhaustiva. Els informes són un bany de realitat de la mala gestió practicada des de 2018 fins a l’actualitat.

JuntsxAmposta podia intuir la majoria de casos exposats, fins i tot, amb el tema dels contractes menors n’havia posat una moció per tal de crear un reglament de proveïdors i així repartir-ne millor l’adjudicació sense superar els límits legals dels contractes menors.

D’aquí tres mesos el govern d’ERC ha de fer una proposta, un pla d’acció d’un any de termini, per eradicar qualsevol il·legalitat de les que s’expliquen als

informes. En farem un seguiment exhaustiu.

Les il·legalitats exposades per la interventora són diverses i en diferents graus d’incompliment. Repeticions de contractacions, any rere any, sense una licitació, sense un concurs públic. Això fa que la gestió de l’ajuntament sigui més cara. Quan varem

preguntar sobre això al Ple de l’Ajuntament, la resposta anava carregada de populisme i demagògia, “ho tornarem a fer”. Aquest “ho tornarem a fer” no augura cap solució a la nefasta gestió de l’Ajuntament que com varem denunciar fa uns mesos va de mal en pitjor.

Tal com escriu la Interventora, “S’ha detectat una utilització molt elevada del contracte menor per a cobrir necessitats recurrents, permanents i/o transitòries, quan, d’acord amb la LCSP aquest ha de respondre a necessitats puntuals i no planificables. Si el contracte menor té per objecte una prestació que es repeteix anualment, no es pot acudir a la figura del contracte menor, amb independència del valor que presenti el contracte”.

Adjudicacions a dit, trobar-se la factura dins de la carpeta de l’expedient només significa, que no hi ha pressupostos, que no hi havia l’acceptació de la despesa, i que pot ser no hi havia la partida preparada. Tots els empresaris d’Amposta de qualsevol sector són

contractats? Tots? No, només alguns privilegiats són contractats, superant molts cops els límits de contractació. Hi ha empreses que tripliquen el límit de contractació. A més de ser il·legal, ens responen que si no ho fan així –el govern d’ERC– vindrien empreses de fora a prendre’ns els contractes. Si fem una ullada a les contractacions menors, trobarem que si que contracten empreses d’Amposta, però només algunes. Hi ha sectors, de les quals tenim empreses a la ciutat, que es van comprar materials o serveis a fora.

“Els contractes menors han de tramitar-se seguint el procediment previst a l’article 118 LCSP. La LCSP prohibeix expressament la contractació verbal. Hi ha un elevat volum de contractes menors respecte els quals únicament consta a l’expedient la factura i, per tant, que no s’ajusten a allò disposat a l’article 118 LCSP.” Conclou intervenció.

Falta de planificació, quan no planifiques vas posant pedaços i vas fent nyaps. La gestió de l’Ajuntament es va deteriorant des de 2018, quan ja s’havien acabat els 6M€ que van deixar de romanent els anteriors governs. Actualment tenim un romanent de menys de 150.000 euros. La falta de planificació fa que ens dos anys has hagut de pujar impostos en plena pandèmia i post pandèmia perquè no pots suportar la càrrega de factures i nòmines que has fet créixer espectacularment. Quan es gastava en mitjans de comu-

niciació a l’Ajuntament d’Amposta al 2015? La resposta és aproximadament 42.000€, quan es gasta actualment? Més de 100.000€. Exemples d’aquest augment espectacular passen a totes les regidories.

“En 10 dels 27 expedients analitzats (37,04%) la data dels serveis prestats és anterior a l’aprovació de la despesa, la qual cosa suposa un incompliment legal (article 37 i 118 LCSP).” En resum, un 40% dels expedients no compleix la llei.

O sigui el que diu intervenció, en resum, és en el millor dels casos, que ens trobem la factura a l’expedient. La factura feta sense aprovació, sense demanar pressupostos, a fets consumats i són factures que any rere any se van adjudicant a les mateixes empreses i pels mateixos serveis.

Jo no sé vosaltres, però jo, la transparència no la veig enlloc.

Si vols contactar amb nosaltres: ■

✉ hola@juntsxamposta.cat

📧 t.me/juntsxamposta

🌐 www.juntsxamposta.cat

📱 fb.com/juntsxamposta

🐦 twitter.com/JuntsxAmposta

📷 instagr.am/juntsxamposta

Esports

Prop de 1000 participants a la Triatló d'Amposta

TRIATLÓ > Va ser el 29 i 30 de maig a Amposta

Fins a 973 participants van prendre part en el Triatló d'Amposta, prova inclosa dintre de la Lliga Tritour que es va celebrar en diferents modalitats i amb totes les mesures de seguretat pertinents el cap de setmana del 29 i 30 de maig.

En sprint individual, els guanyadors van ser Eva Marsac (1.09.59) i Lucas Chirico (1.02.56); en sprint relleus va ser primer el Fanecateam (1.14.13);

en olímpic individual van vèncer Maialen Elfa (2.18.22) i David Guimerà (2.00.57); en olímpic relleus va ocupar el primer lloc el Trio Maravillas CTC (2.09.06); en short individual els guanyadors van ser Silvia Toscas (2.32.22) i Àlex Álvarez (2.13.17); en short relleus CE Wefeel (2.23.17); i en half individual Mikel Saez (3.58.49) i Andrea Hom (4.43.28) ■

Medalla d'or d'Aina Cid i Virgínia Díaz en la II Copa del Món de Lucerna

REM > Celebrat a Lucerna

Aina Cid (CN Amposta) i Virgínia Díaz (Raspas del Embarcadero Arraun Elkar-tea), es van penjar la medalla d'or en la modalitat de dos sense timoner, a la II Copa del Món de rem que s'ha disputat al llac dels Déus de Rotsee de la ciutat suïssa de Lucerna, amb participació de representants de 41 països, a mitjans de maig.

L'embarcació de la selecció espanyola preparada pel tècnic Xavi González, ha estat a un excel·lent nivell, amb

molt bones sensacions quan s'apropa la seua participació als Jocs Olímpics de Tòquio, superant a més a les romaneses Adriana Alincai i Iuliana Buhus, que havien acabat per davant en les dos últimes edicions del Campionat d'Europa.

Després d'accedir de forma directa com a primeres de la seua eliminatòria, van realitzar una gran demostració d'autoritat, aconseguint la victòria en una regata on van augmentar el seu ritme, per remuntar i neutralitzar la

ràpida sortida d'algunes de les seues rivals, sobretot de Romania, Xile i Irlanda, que als 500 metres estaven per davant de l'embarcació hispana. Les romaneses s'havien instal·lat al capdavant amb 50 cops per minut, per davant de les germanes Milita i Antonia Abraham dirigides pel tècnic ampostí Bienve Front, amb una freqüència de 36 cops.

Aina i Virgínia van anar remuntant, i després de passar en tercer lloc pels 1000 metres, van incrementar

el ritme per liderar la regata al pas pels 1.500 metres, fent impossible l'esforç de les seues oponents, per entrar a la meta en primer lloc, amb un temps de 7:17:93, seguides de les irlandeses Aileen Crowley i Monika Dukarska, 7:22:17, que van aconseguir la medalla de plata, i les romaneses a tants sols 0,06 segons, que es van penjar el bronze. L'embarcació de Xile va ser quarta amb 7:22:78 ■

Signatura: Canal TE

La Sala d'Esgrima guanya el Campionat d'Espanya per equips i la Lliga Nacional en una mateixa temporada

REM > Celebrat a Lucerna

A la Sala Esgrima Amposta ja és campiona d'Espanya per equips en la modalitat d'espasa gràcies a l'actuació dels tiradors Àngel Fabregat, Eugeni Gavalrà, Gerard Gonell i Aleix Martí. Tots ells, formats al planter de la sala ampostina, es van imposar a la final al potent equip de la Sala de Armas de Madrid per penjar-se la medalla d'or per equips. A més, en

categoria individual, Eugeni Gavalrà va ser de plata després de superar a semifinals al seu company Àngel Fabregat, que finalment va ser bronze.

LLIGA CATALANA

D'altra banda, la Sala Esgrima Amposta va tornar a demostrar el seu potencial, en aquest cas a la Lliga Catalana d'Espasa que es va disputar el passat

mes de maig al CEM Reina Elisenda de Barcelona. En la categoria absoluta masculina, Aleix Martí va ser primer i Josep Sabaté i Aleix Jiménez tercers; i en absoluta femenina la guanyadora va ser Anaïs Pujol. En M17 masculina, el guanyador va ser Èric Borràs i Enric Sabaté va ocupar la tercera plaça, i en M17 femenina va destacar el primer lloc de Daniela Pinyol.

XVI JORNADES ESPORTIVES D'APASA

PRIMERA ROGAINE> Van participar-hi estudiants del Grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport del Campus Terres de l'Ebre

La setmana del 10 al 14 de maig va tenir lloc la XVI edició d'aquest esdeveniment tan esperat per totes les persones ateses en els diferents serveis d'Apasa.

El format d'aquest any es va adaptar a les directrius establertes per la situació actual de pandèmia. És per aquest motiu que les activitats es van realitzar, majoritàriament, a partir de les gravacions que els diferents col·laboradors ens van facilitar per poder gaudir d'aquesta manera de moltes modalitats esportives, així com d'altres lúdiques i sensorials.

Aquest any vam introduir un concurs amb la nostra mascota a les xarxes socials d'Apasa. En aquest es formulaven un seguit de preguntes, amb regals fets pels nois/es de la nostra entitat per als guanyadors de les mateixes.

En aquesta edició, des de la nostra entitat, ens hem plantejat potenciar la sensibilització de l'alumnat dels centres educatius de secundària enfront a la diversitat funcional. D'aquesta manera, es pretén aconseguir un apropament al projecte en el que està immersa la ciutat d'Amposta -Amposta Ciutat Diversa-.

Enguany hem col·laborat en la campanya del Projecte Emma (campanya per recaptar fons per la investigació del càncer de mama), a canvi per aquesta col·laboració els esportistes han rebut una polsera solidària subvencionada per l'empresa Homatic que dona suport a aquest projecte.

Són molts els col·laboradors que, any rere any, ofereixen el seu suport, i que han contribuït a que a dia d'avui parlant d'un projecte tan consolidat en l'entitat permetent a les persones ateses, gaudir d'experiències diverses i emocionants a nivell esportius ■

Aquests organismes, entitats i clubs són:

1. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies
2. Departament d'Educació
3. Diputació de Tarragona
4. Consell Comarcal del Montsià
5. Ajuntament de la Ràpita
6. Ajuntament d'Amposta
7. Ajuntament de Santa Bàrbara
8. BBVA
9. Obra Social "La Caixa"
10. Associació de Voluntaris de "La Caixa"
11. Quickdance
12. Club Futbol Amposta
13. Paleotraining Delta
14. Escola de dansa Jacqueline Biosca
15. Fit&Habit
16. Pixpress
17. L'Aixolet Som Cuina
18. Rètols Ubaldo
19. Club Bàsquet Amposta
20. Federació Catalana de Basquet
21. Special Olympics Catalunya
22. Gran Peña Espanyolista RCD Espanyol
23. Federació ACELL
24. Homatic
25. Júlia Mestre "Dona'm la pota"

Signat:

Comissió Jornades Esportives

Ajuntament
d'Amposta

Memòria històrica a Amposta

Del juny al desembre de 2021

